

NOVICE ŽREČICE

OŠ REČICA OB SAVINJI

Šolsko glasilo in poročilo, junij 2011

V pričakovanju počitnic

Tale majski čas je vsako leto prav poseben. Sicer lep, topel in sončen, a na nek način kar malo stresen. Narava nas vabi ven, vrt in okolica kličeta po spomladanskih opravilih, za sprehode, šport in rekreacijo je ravno pravi čas ... v šoli pa »finale«! Konec šolskega leta je pred vrati in tako učiteljem kot učencem nikakor noče zmanjkati dela. Potem mine mesec in vse breme nam »pade z ramen« ...

Dragi učenci, učitelji, starši, za nami je še eno razgibano šolsko leto, v katerem je rečiška šola zapolnila 11. leto delovanja. V učilnicah in na hodnikih se nas je srečevalo 175 učencev in 34 delavcev, vsi skupaj pa smo se trudili za prijetno počutje, zgledne medsebojne odnose in kar največ kakovostno pridobljenega uporabnega znanja. Vidnejše uspehe smo zabeležili na različnih področjih. Naj naštejemo samo tista, ki so nas zaznamovala na najvišji – državni ravni: zlato priznanje na državnem tekmovanju iz Vesele šole, zlato priznanje iz logike, 5 srebrnih priznanj in 2 uvrstitvi na državno tekmovanje iz znanja matematike, 2 zlati priznanji iz znanja o sladkorni bolezni, 2 srebrni priznanji iz znanja angleščine ter srebrno priznanje iz zgodovine.

Odlik v športu, na državnem nivoju, smo bili deležni na področju odbojke – uvrstitev v četrtfinale; atletike – skok v višino in deskanja na snegu. Mladi planinci so dosegli 1. in 2. mesto v Ligi Smrekovec, kolesarji pa 3. mesto v »Kaj veš o prometu«. Savinjsko dolino smo kot edina sodelujoča šola zastopali tudi na področnem tekmovanju v robotiki ter v mednarodnem projektu in tekmovanju s področja učinkovite rabe energije Enercities.

Ponovno smo postali najuspešnejša šola na natečaju 112, ki ga vsako leto organizira Uprava za zaščito in reševanje; izvirno likovno delo v okviru natečaja Planica in otroci pa je avtobus naših učencev odpeljalo še na ogled smučarskih poletov.

Pod okriljem našega inovacijskega projekta, potrjenega tudi s strani Zavoda za šolstvo, s področja mediacije, smo usposobili 12 novih vrstniških mediatorjev ter izpeljali šolo za starše.

Trudili smo se tudi biti aktivni in sodelovati na vseh večjih dogodkih v kraju. Naša kulturna dejavnost s poudarkom na zborovskemu petju, glasbi, recitaciji je nedvomno popestrila številne praznične prireditve, srečanja in občne zборе.

Tudi gospodarili smo uspešno. Preuredili in posodobili smo ozvočenje in osvetlitev šolske avle, obnovili senčne roloje, posodobili računalniško opremo v učilnicah z nabavo 6 računalnikov, 2 LCD-projektorjev ter interaktivne table, obnovili del keramike in opreme v kuhinji in kotlovnici. Še posebej pa se veselimo novega otroškega igrišča, ki v teh dneh dobiva svojo podobo in bo prava popestritev rekreativne dejavnosti kraja v prihajajočih poletnih dneh. Upam le, da naše kamere ne bodo spet zasledile neredkih pojavov vandalizma, ki v okolico šole in v našo lepo občino nikakor ne sodijo.

Odmevnejših uspehov, pridobitev in dogodkov je bilo nedvomno še mnogo, a že ta pregled pokaže, da se trudimo delati dobro. Seveda pa se zavedamo, da bi se dalo postoriti še marsikaj, da nam še kje kaj manjka, da bi na kakšnem področju lahko bili še boljši.

Dragi učenci, učitelji in starši, ob koncu šolskega leta vam lahko zaželim le še lepe, mirne, sončne in kar se da razgibane počitnice. Privoščite si obilo gibanja na svežem zraku, okrepite telo in um z igro, sprehodi, kolesarjenjem, plavanjem ... Učenci, poskusite pozabiti na »fejsbuk in farmvil«, internet in računalniške igrice ... spustite možgane »na pašo« ... ponudite svojo pomoč staršem pri poletnih domačih opravilih. Septembra nas čakajo novi izzivi, nova znanja in vsebine: napolnimo se torej z energijo in veselimo se ponovnega snidenja v jeseni.

Ravnatelj, Peter Podgoršek, prof.

1. RAZRED

Razredničarka: ANKA STARIČ

Vzgojiteljica: KARMEN KOČEVAR

Učenci:

Patrik Arnič

Tim Atelšek

Matic Bastl

Špela Bider

Alen Bitenc

Klara Blekač

Žak Gerdina

David Kerznar

Katja Matko

Julija Mlinar

Ožbej Ozimic

Klemen Remšak

Tomy Rihter

Nika Tominšek

Klara Verbuč

Žiga Vrabič

Tobija Žuntar

2. RAZRED

Razredničarka: SABINA KRAMER

Učenci:

Urh Bider	Tjaša Firšt	Klara Korenjak	Izak Oblak
Peter Časl	Kristjan Gerdina	Dejan Kropovšek	Jan Franjo Skok
Ana Češnovar	Anja Glušič	Katarina Kuhar	Jošt Vodovnik
Blažka Detmar	Luka Kopušar	Tim Marinšek	Gabrijel Vratanar

3. RAZRED

Razredničarka: FORTUNATA SKONČNIK

Učenci:

Jan Atelšek	Matej Colnarič	Laura Krančič	Matic Ozimic
Hana Bajrič	Filip Gerdina	Andrej Lakič	Tinkara Robnik
Žan Bitenc	Denis Hriberšek	Žan Lukač	Nejka Tlakar
Julija Breznik	Andraž Krajnc	Klara Mikek	Jerneja Žerovnik

4. RAZRED

Razredničarka: DARJA GOLTNIK

Učenci:

Nika Andrejovec

Zala Bider

Dejan Čopar

Janja Glušič

Klara Glušič

Mirko Matija Jurak

Benja Kolenc

Jakob Kolenc

Miha Kopušar

Samo Kopušar

Liza Korenjak

Vanja Lakić

Ivana Pahovnik

Klara Senica

Mojca Senica

Mina Špeh

Gašper Tič

Luka Volk

Jošt Zavolovšek

Altesa Zekolli

5. RAZRED

Razredničarka: MARTINA POTOČNIK

Učenci:

Patricija Antinac	Matic Breznik	Neža Pahič	Hana Selišnik
Gaja Bajrić	Nejc Drofelnik	Tinkara Pečnik	David Senica
Tilen Bastl	Maj Hrovat	Jan Punčuh	Lana Turk
Aljaž Bider	Mojca Krančič	Marko Rakun	Jan Zavratnik
Luka Bizjak (manjka)	Žan Nadvežnik	Andraž Rosenstein	

6. RAZRED

Razredničarka: POLONCA KOLENC OZIMIC

Učenci:

Uroš Andrejovec	Klemen Hriberšek	Barbara Kropovšek	Rebeka Robnik
Natalija Bider Reiter	Nejc Klemenšek	Aleksander Lakič	Špela Šinkar
Erika Blekač	Lenart Klinar	Rok Melavc	Nejc Tič (manjka)
Irena Brunet	Nina Kolar	Kristjan Pečnik	Nejc Turk (manjka)
Laura Colnarič	Vito Kopušar	Maja Pečnik	Monika Vidakovič
Žiga Gerdina	Leon Koren	Sara Planovšek	Tamara Žlebnik

7. RAZRED

Razrednik: TADEJ BLATNIK

Učenci:

Urban Bastl	Matej Glušič	Nace Kovač	Aleš Melavc
Matic Bider	Eva Grudnik	Julijan Krumpačnik	Tilen Podsedenshek
Sebastijan Ernst	Uroš Javornik	Blaž Kuhar	Klara Prislan
Urška Fale	Brina Kolenc	Rok Kuhar	Tevž Špeh
Paskal Fijavž	Gašper Kopusar	Hana Lukež	Nina Turk
Jasmina Finkšt			

8. RAZRED

Razredničarka: MIHELA LEKŠE

Učenci:

Ivo Bider
Patricija Bider Reiter
Martin Glušič
Karin Hriberšek
Živa Jurič

Monika Kočar
Niko Kopušar
Gašper Matko
Maruša Miklavc (manjka)
Pia Marija Oblak

Rok Punčuh
Nino Štorgel
Jaka Tominšek
Altin Zekolli

9. A RAZRED

Razredničarka: KATARINA TIRŠEK

Učenci:

Mateja Bider	Rok Irmančnik	Jean Marinšek	Katja Strnišnik
Nina Bider	Aljaž Kočevar	Miha Mikek	Sara Štorgel
Žan Čopar	Nejka Korenjak	Eva Nadlučnik	Ana Tiršek
Kristjan Deleja	Nastja Lipovd	Tim Podsedenšek	Flutra Zekolli

9. B RAZRED

Razredničarka: ZVONKA KLADNIK

Učenci:

Kristjan Atelšek

Blaž Bider

Tomaž Bider

Urška Blekač

Katja Kropovšek

Nina Pečnik

Tjaša Pevc

Manca Planovšek

Lovro Požarnik

Samra Sejdić

Jan Štiglic

Žan Tominšek

BRANJE ZA SLOVENSKO BRALNO ZNAČKO

Letošnje gibanje slovenske bralne značke je med knjižne police popeljalo ponovno precej mladih bralcev naše šole. Pomembne vloge branja in opismenjevanja se posebej dobro zavedajo učenci in mentorice razredne stopnje, saj skoraj ni učenca, ki ne bi opravil vseh obveznosti, ki so določene ob tem projektu – takih vas je letos bilo enainosemdeset. Upad branja je zaznati na predmetni stopnji, kar pa se kaže v slabši opismenjenosti, zato se bomo morali v naslednjem šolskem letu potruditi, da nas bo bralo več kot trideset. Med bralci je letos šest devetošolk, ki so brale vsa leta in so tako pridobile naziv »zlate bralke«, za nagrado pa knjigo B. Štampe Žmavc Cesar in roža, ki jim jo podarja Društvo Bralna značka Slovenije – ZPMS.

Ob zaključku bralnih dejavnosti nas je z obiskom nagradila mladinska pisateljica Majda Koren, ki je svoje delo ločeno predstavila učencem razredne in predmetne stopnje. V uro dolgih nastopih je govorila o svojem pisanju, o idejah, ki jih za knjige dobi kar v šoli, kjer poučuje, in pri svojih sinovih, o njenem zanimanju za internet. Predstavila se nam je kot urednica in soavtorica spletne strani www.zupca.net, kjer se vsak dan dogaja kaj novega. Sicer pa je bila tudi avtorica 30 scenarijev za oddajo Radovedni taček in 15 scenarijev za oddajo Iz popotne torbe, sodeluje pa še vedno s Cicibanom, Kekcem in številnimi strokovnimi revijami s področja vzgoje in izobraževanja, v katerih je priznana kolumnistka.

Čeprav je bilo dejavnosti, povezanih s knjigo, med šolskim letom zagotovo veliko, naj vas ta zvesta prijateljica nagovarja tudi v počitniških dneh.

Polonca Kolenc Ozimic

TEKMOVANJE IZ SLOVENŠČINE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

V šolskem letu 2010/2011 je potekalo 34. tekmovanje iz slovenščine za Cankarjevo priznanje v organizaciji Zavoda Republike Slovenije za šolstvo. Učenci so morali poleg določene knjige prebrati še eno po izbiri mentorjev. V 2. in 3. r. so brali knjigo Saše Vegri, Jure kvak kvak, v 4. in 5. r. Zupanovo Zgodbo nekega Hektorja, Hektor in male ljubezni. Šesto- in sedmošolci so se zabavali ob humoreskah T. Partljiča iz knjige Hotel sem prijeti sonce, učenci zadnjih dveh razredov pa so prebirali izbrane mladinske kratke zgodbe iz Antologije sodobne mladinske kratke proze: Geniji 1 in 2. Šolskega tekmovanja, ki je bilo 8. decembra 2010 na šoli, se je udeležilo 50 tekmovalcev v osmih skupinah. Regijsko tekmovanje je 26. januarja 2011 gostila Osnovna šola Petrovče, na njem pa sta sodelovala osmošolec Rok Punčuh in devetošolka Eva Nadlučnik. Žal se jim ni uspelo uvrstiti na državno tekmovanje.

Dobitniki bronastih Cankarjevih priznanj so postali:

- 2. razred: Blažka Detmar, Klara Korenjak, Katarina Kuhar, Izak Oblak (mentorica Sabina Kramer),
- 3. razred: Filip Gerdina, Klara Mikek, Matic Ozimic, Nejka Tlakar (mentorica Fortunata Skončnik),
- 4. razred: Liza Korenjak, Klara Senica (mentorica Darja Goltnik),
- 5. razred: Nejc Drofelnik, Neža Pahič, Hana Selišnik, Jan Zavratnik (mentorica Martina Potočnik),
- 8. razred: Rok Punčuh (mentorica Polonca Kolenc Ozimic),
- 9. razred: Eva Nadlučnik, Tjaša Pevc (mentorica Polonca Kolenc Ozimic).

Vsem prejemnikom iskreno čestitam.

Polonca Kolenc Ozimic

TEKMOVANJE ZA ANGLEŠKO BRALNO ZNAČKO

Tekmovanja za angleško bralno značko EPI Reading Badge se je v šolskem letu 2010/2011 udeležilo 98 učencev in učenk od 4. do 9. razreda.

V 4. razredu so osvojili 4 zlata, 9 srebrnih in 3 priznanja za sodelovanje, v 5. razredu 4 zlata, 7 srebrnih in 2 priznanji za sodelovanje, v 6. razredu 1 zlato, 8 srebrnih in 9 priznanj za sodelovanje, v 7. razredu 10 srebrnih in 6 priznanj za sodelovanje, v 8. razredu 4 zlata, 4 srebrna in 3 priznanja za sodelovanje, v 9. razredu pa 2 zlati, 16 srebrnih priznanj in 6 priznanj za sodelovanje.

Vsi tekmovalci si zaslužijo pohvalo, saj so prebrali angleške knjige, na tekmovanju pokazali poznavanje vsebine le-teh in osvojili angleško bralno značko.

Sonja Škerget

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ANGLEŠKEGA JEZIKA

Letošnji devetošolci so se kot vsako leto do zdaj udeležili tekmovanja iz znanja angleškega jezika. Šolskega tekmovanja se je udeležilo 7 devetošolk.

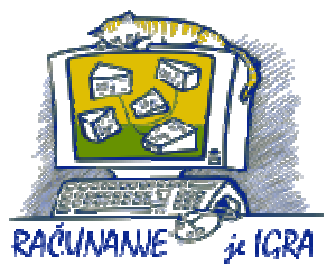
Sara Štorgel in Eva Nadlučnik sta osvojili bronasto priznanje, Eva pa se je uvrstila še na regijsko tekmovanje. Zanj je bilo potrebno prebrati in predelati mladinski roman *The Railway Children*. Dosegla je odlično srebrno priznanje.

Prvič so se v znanju angleškega jezika pomerili tudi osmošolci, in sicer na tekmovanju, ki ga organizira IATEFL. Šolskega tekmovanja se je udeležilo 7 osmošolk in osmošolcev, med katerimi je Rok Punčuh osvojil bronasto priznanje in nato še srebrno priznanje na državnem tekmovanju. To so dobri obeti za naslednje šolsko leto.

Lucija Bratina Pešec in Sonja Škerget

RAČUNANJE JE IGRA

V okviru akcije Računanje je igra so bili v igrivo tekmovanje iz matematike vključeni vsi učenci od 1. do 5. razreda. V tej dejavnosti gre za igrivo matematiko, ki je vendar kar zahtevna. Namen tekmovanja je, da vsak reši, kolikor zmore, da so vsi zadovoljni in ni neuspehov.

Učenci so med šolskim letom pridno reševali naloge v delovnih zvezkih Računanje je igra. Dvakrat so prejeli časopis s tekmovalnimi nalogami, ki so jih rešili prostovoljno. Z oddanimi rešitvami so bili vključeni v nagradno žrebanje. Med izžrebanimi so bili tudi učenci naše šole in so prejeli praktične nagrade.

25. maja je potekalo tekmovanje Računanje je igra. Vsi učenci 1. razreda so prejeli priznanja in priponke. V 2. in 3. razredu je najboljših 20 % učencev prejelo zlato priznanje, naslednjih 30 % priznanja, vsi tekmovalci so dobili še priponke. V 4. in 5. razredu je najboljših 20 % učencev prejelo zlato priznanje, ostali so dobili priznanje za sodelovanje.

Zlata priznanja so prejeli:

- 2. razred: Izak Oblak, Blažka Detmar, Jošt Vodovnik, Luka Kopušar,
- 3. razred: Filip Gerdina, Klara Mikek, Julija Breznik,
- 4. razred: Samo Kopušar, Vanja Lakić, Liza Korenjak, Klara Glušič, Jaka Kolenc,
- 5. razred: Nejc Drofelnik, Mojca Krančič, Lana Turk.

Martina Potočnik

MATEMATIČNO TEKMOVANJE

17. marca 2010 je na osnovnih šolah potekalo šolsko tekmovanje iz znanja matematike – matematični Kenguru. Tekmovanja se je udeležilo 72 učencev (od 1. do 9. razreda). Bronasta Vegova priznanja je osvojilo kar 25 učencev.

Najboljši učenci sedmega (Tevž Špeh, Nina Turk), osmega (Monika Kočar, Rok Punčuh) in devetega razreda (Sara Štorgel, Nejka Korenjak, Jan Štiglic) so se udeležili področnega tekmovanja, ki je potekalo 30. marca 2011 na osnovni šoli v Gornjem Gradu. Na tekmovanju so Tevž Špeh, Rok Punčuh, Monika Kočar, Sara Štorgel in Jan Štiglic prejeli srebrno Vegovo priznanje. Pri tem sta v kategoriji učencev 9. razreda postala absolutna zmagovalca Sara Štorgel in Jan Štiglic, ki sta se neposredno uvrstila na državno tekmovanje, ki je potekalo 16. aprila v Slovenskih Konjicah.

Mihela Lekše in Tadej Blatnik

TEKMOVANJE IZ LOGIKE

Na naši šoli je 24. septembra 2010 potekalo šolsko tekmovanje iz logike. V tem šolskem letu se je tekmovanja udeležilo 61 učencev iz vseh razredov naše šole.

Dobitniki bronastih priznanj:

do 5. razreda: Julija Breznik, Klara Glušič, Filip Gerdina, Liza Korenjak, Ana Češnovar, Klara Mikek, Jan Zavratnik, Neža Pahič, Mojca Krančič, Jošt Zavolovšek,

6. razred: Žiga Gerdina, Natalija Bider Reiter, Barbara Kropovšek,

7. razred: Eva Grudnik, Tevž Špeh, Gašper Kopušar, Nina Turk,

8. razred: Rok Punčuh, Pia Marija Oblak, Patricija Bider Reiter, Niko Kopušar,

9. razred: Nejka Korenjak, Sara Štorgel, Jan Štiglic, Jean Marinšek.

Od teh učencev so se najboljši uvrstili na državno tekmovanje, ki je 23. 10. 2010 potekalo na osnovni šoli Blaža Arniča v Lučah. Zastopali so nas: Eva Grudnik, Rok Punčuh, Nejka Korenjak in Sara Štorgel. Na tekmovanju se je izvrstno odrezal Rok Punčuh, ki je prejel najvišje priznanje – Zlato priznanje iz znanja logike in lingvistike, ki mu je bilo podeljeno na svečani prireditvi 5. 6. 2011 v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani.

Tadej Blatnik

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ZGODOVINE

V šolskem letu 2010/11 je ZRSŠ za učence in dijake po kratkem premoru ponovno organiziral tekmovanje iz znanja zgodovine. Učenci so usvajali in poglobljali znanje iz aktualne teme – Ob 20-letnici samostojne Slovenije. Tekmovanje je potekalo na treh ravneh: šolski, področni in državni.

Šolskega tekmovanja se je 14. 12. 2010 udeležilo 14 učencev. Za bronasto tekmovanje so zbrali dovolj točk 4 učenci: Mateja Bider, ki se je uvrstila tudi na področno tekmovanje, Eva Nadlučnik, Sara Štorgel in Nina Pečnik iz 9. razreda in Rok Punčuh iz 8. razreda, ki se je prav tako uvrstil na področno tekmovanje.

Področno tekmovanje je potekalo 14. 1. 2011 na OŠ Mozirje. Učenca sta prejela tudi srebrno priznanje.

Katarina Tiršek

TEKMOVANJE IZ GEOGRAFIJE

17. 2. 2011 je potekalo že 16. šolsko tekmovanje iz znanja geografije. Namenjeno je bilo spoznavanju znamenitosti Slovenije, Evrope in sveta. Učenci so tako morali pokazati znanje iz poznavanja slovenskih naravnih lepot Cerkniškega jezera, Robanovega kota, Škocjanskih jam idr. ter svetovnih znamenitosti Kapadoških stožcev, Niagarskih slapov, naravnega parka Amboseli, riževih teras v Banaueju idr.

Bronasto priznanje za svoje znanje so osvojili Mateja Bider, Nina Pečnik, Manca Planovšek in Nejka Korenjak. Slednja se je udeležila tudi regijskega tekmovanja na OŠ Šempeter 22. 3. 2011.

Katarina Tiršek

TEKMOVANJE IZ ZNANJA O SLADKORNI BOLEZNI

Tekmovanje je potekalo v mesecu oktobru in novembru. Deljeno je bilo na šolsko in državno. Učenci so morali pokazati znanje o poznavanju sladkorne bolezni (nastanek bolezni, vrste, stranski učinki pri bolnikih s sladkorno boleznijo in poznavanje diet). Šolskega tekmovanja se je udeležilo 16 učencev iz 8. in 9. razreda. Srebrno priznanje so osvojili: Sara Štorgel, Eva Nadlučnik, Mateja Bider, Nejka Korenjak, Jean Marinšek, Tjaša Pevc, Nina Bider, Jan Štiglic, Katja Kropovšek, Manca Planovšek, Lovro Požarnik, Tomaž Bider, Urška Blekač, Žan Čopar in Altin Zekolli. Državnega tekmovanja so se udeležili: Sara Štorgel, Nejka Korenjak in Jean Marinšek. Sara in Nejka sta osvojili zlato priznanje iz znanja o sladkorni bolezni.

Zvonka Kladnik

KEMIJSKO TEKMOVANJE ZA PREGLOVO PRIZNANJE

Šolskega tekmovanja, ki je bilo v mesecu januarju, se je udeležilo 6 učencev iz 8. in 9. razreda.

Bronasto Preglovo priznanje je osvojil Rok Punčuh iz 8. razreda.

Državno tekmovanje za celjsko regijo je potekalo na OŠ Nazarje. Udeležila sta se ga Rok Punčuh in Sara Štorgel.

Zvonka Kladnik

VESELA ŠOLA

V šolskem letu 2010/2011 se je po dveh letih premora v reviji Pil in Pil Plus ter na spletni portal vrnila posodobljena Vesela šola. Le-ta želi mlade spodbuditi k ustvarjalnemu in celovitemu pridobivanju znanja, veščin in spretnosti. Zato se je v Veseli šoli učiti in motiti zabavno, saj ponuja znanje na zanimiv, zabaven in hudomušen način. Vsebine so raznovrstne in vezane na aktualne teme današnjega časa. V temah je poudarjen predvsem izobraževalni moment.

Vesela šola je k sodelovanju pritegnila tudi 33 učencev od 4. do 9. razreda na naši šoli. S pripravami na tekmovanje smo pričeli meseca oktobra. Srečevali smo se enkrat na teden. Skupaj smo proučevali veselošolske teme.

Šolsko tekmovanje je bilo 23. marca 2011, državno tekmovanje pa 22. aprila 2011 na OŠ Mozirje. Našo šolo so na tem tekmovanju zastopali Jaka Kolenc in Luka Volk iz 4. razreda, Gaja Bajrić, Nejc Drofelnik, Mojca Krančič in Neža Pahič iz 5. razreda ter Tevž Špeh iz 7. razreda. Veselošolske naloge je pregledala osrednja tekmovalna komisija v Ljubljani in objavila seznam državnih prvakov, ki jih je bilo v državi natanko 60. Zlato priznanje in naziv državnega prvaka je osvojil veselošolec Nejc Drofelnik, učenec 5. razreda, ki se je 21. maja udeležil zaključne prireditve v Kinu Šiška v Ljubljani.

Za osvojeno zlato priznanje mu iskreno čestitamo.

Martina Potočnik, Katarina Tiršek

REZULTATI ŠPORTNIH TEKMOVANJ

V letošnjem šolskem letu so bili na športnem področju doseženi naslednji rezultati:

- nogomet – starejša dekleta – medobčinsko prvenstvo: 5.–6. mesto
- odbojka na mivki – starejši dečki – področno prvenstvo: 4. mesto
- odbojka na mivki – starejše deklice – področno prvenstvo: 3.–4. mesto
- odbojka – starejši dečki – medobčinsko prvenstvo: 2. mesto
- odbojka – starejše deklice – medobčinsko prvenstvo: 4. mesto
- odbojka – starejši dečki – področno prvenstvo: 2. mesto
- odbojka – starejši dečki – četrtfinalno tekmovanje: 4. mesto
- košarka – mlajši dečki – medobčinsko tekmovanje: 3. mesto
- odbojka – mlajši dečki – medobčinsko prvenstvo: 4. mesto
- odbojka – mlajše deklice – medobčinsko prvenstvo: 4. mesto
- nogomet – starejši dečki – medobčinsko prvenstvo: 5.–6. mesto
- nogomet – mlajši dečki – medobčinsko prvenstvo: 5.–6. mesto
- smučanje – področno prvenstvo – 2. mesto Mihe Mikeka v deskanju

Atletika – medobčinsko prvenstvo:

- skok v daljino – starejše deklice: Živa Jurič, 1. mesto
- tek na 300 m – mlajše deklice: Lana Turk, 1. mesto
- met vortexa – mlajši dečki: Matej Glušič, 1. mesto
- skok v višino – starejši dečki: Žan Tominšek, 1. mesto
- skok v daljino – mlajše deklice: Eva Grudnik, 2. mesto
- met vortexa – mlajše deklice: Brina Kolenc, 3. mesto
- skok v višino – mlajši dečki: Luka Bizjak, 3. mesto

Atletika – področno prvenstvo:

- skok v daljino: Živa Jurič, 2. mesto (463 cm)
- skok v višino: Žan Tominšek, 2. mesto (165 cm)

Žan Tominšek se je s tem rezultatom, ki ga uvršča med dvajset najboljših v Sloveniji, uvrstil na državno prvenstvo.

Andrej Stefanović

PLANINSKI KROŽEK

V letošnjem šolskem letu smo se mladi planinci OŠ Rečica ob Savinji pridno udeleževali tekem iz planinske orientacije po vsej savinjsko-šaleški regiji. Da smo bili pridni in zagnani, pričajo tudi rezultati, saj sta se dve ekipi iz naše šole uvrstili na državno tekmovanje, ki je letos potekalo na Primorskem v Trnovskem gozdu.

Primož Planovšek

PROMETNI KROŽEK

Kakor vsako leto je tudi letos na šoli potekal prometni krožek. Učenci so se pomerili v znanju cestnoprometnih predpisov in v spretnostni vožnji. Najboljši trije iz šole pa so se udeležili medobčinskega tekmovanja, ki je letos potekalo na Ljubnem ob Savinji. Domov so se vrnili s tretjim mestom.

Primož Planovšek

ROBOTIKA V TEHNIKI

Pri izbirnem predmetu robotika v tehniki so se letos mladi elektroniki ukvarjali z izdelavo enostavnih izdelkov, kot so javljalnik poplave, obesek – lučka in robosled. V drugem delu so se ukvarjali s precej zahtevnejšimi nalogami, saj so vozilo iz LEGO kompleta LEGO Mindstorms sprogramirali, da je znalo samo premagati najrazličnejše ovire. Da so svoje znanje lahko primerjali z drugimi učenci iz naše okolice, smo se spomladi udeležili regijskega tekmovanja ROBO FEST 2011, ki je potekalo na Centru srednjih šol v Velenju. Ekipa, ki je tekmovala v kategoriji ROBOReševalec, je zasedla solidno 6. mesto.

Primož Planovšek

OBDELAVA GRADIV – LES

Pri izbirnem predmetu obdelava gradiv – les so se učenci ukvarjali tudi z izdelavo lesenih maket.

Že izrezane sestavne dele je bilo potrebno natančno obrusiti in prilagoditi, da so makete dobile lep in estetski končni videz. V nadaljevanju pa so učenci izdelovali prostoletеči model letala, to pomeni, da je izdelan model primeren za prosto jadranje brez dodatnega pogona.

Primož Planovšek

PROJEKT ENERCITIES

Tudi rečiški osnovnošolci smo sodelovali v evropskem projektu Energities, ki ga v Sloveniji vodi Ljudska univerza Velenje. Omenjena spletna, zabavna aplikacija, lahko v prihodnje nedvomno dobi precej privrženecv med uka željnimi osnovnošolc, že zgolj kot igra za prosti čas, lahko pa jo s pravilnimi didaktičnimi pristopi uspešno uvrstimo v pouk različnih

predmetov in starostnih stopenj učencev.

Sodelovanje na 1. slovenskem Energities dnevu pa nam je, poleg tekmovanja v igranju igre ter lepih nagrad, prineslo še obilo znanja s področja učinkovite rabe energije in varstva okolja.

Ob pogovorih z učenci in pregledom učnih načrtov pa bi se lahko igra uspešno uveljavila tudi kot popestritev učnih ur pri pouku računalništva, geografije, državljanske in domovinske vzgoje in etike, ekologije, spoznavanja družbe, tehnike in tehnologije in še marsikje.

Peter Podgoršek

IZLET V PLANICO

V četrtek, 17. marca, smo se odpravili na izlet v Planico, in sicer na ogled kvalifikacijske tekme v smučarskih skokih. Glavno zaslugo za ta izlet lahko pripišemo sedmošolcem, saj so z uspešnim sodelovanjem na likovnem natečaju Planica in otroci prislužili avtobus s 50 sedeži ter isto število vstopnic in bonov za malico. Da smo nagrado popolnoma izkoristili, smo na izlet povabili še osmošolce, ki so prav tako sodelovali na tem likovnem natečaju, ter nekaj najboljših športnikov naše šole.

V Planico smo se odpravili že v zgodnjih jutranjih urah, saj smo se na ta način izognili gneči na cesti. Ker je bilo tam ogromno šol iz cele Slovenije, nas je pred vhodom

pričakal animator, ki nam je razdelil navijaške pripomočke in nas odpeljal do naših mest, nato pa se je začelo navijanje, fotografiranje ... Poleg samih skokov pa je bil za nas pripravljen še zabaven program dogajanja, od nastopa Petra Vodeta do raperja Zlatka, s katerima smo se lahko tudi fotografirali.

Seveda smo imeli tudi nekaj prostega časa, katerega smo porabili za malico in nakupovanje drobnih spominkov. Po koncu programa smo se odpravili domov ter se na poti ustavili še v McDonald'su.

Eva Budna

NARAVNE IN DRUGE NESREČE – KDO IN KAKO NAM POMAGA OB RAZLIČNIH NESREČAH

Uprava RS za zaščito in reševanje, Izpostava Celje, je v četrtek, 31. marca 2011, organizirala osrednjo regijsko prireditev ob razglasitvi rezultatov regijskega natečaja za najboljša likovna in literarna dela v šolskem letu 2010/2011 na temo »Naravne in druge nesreče – Kdo in kako nam pomaga ob različnih nesrečah« s podelitvijo pohval in nagrad letošnjim nagrajencem natečaja ter zahval njihovim mentorjem.

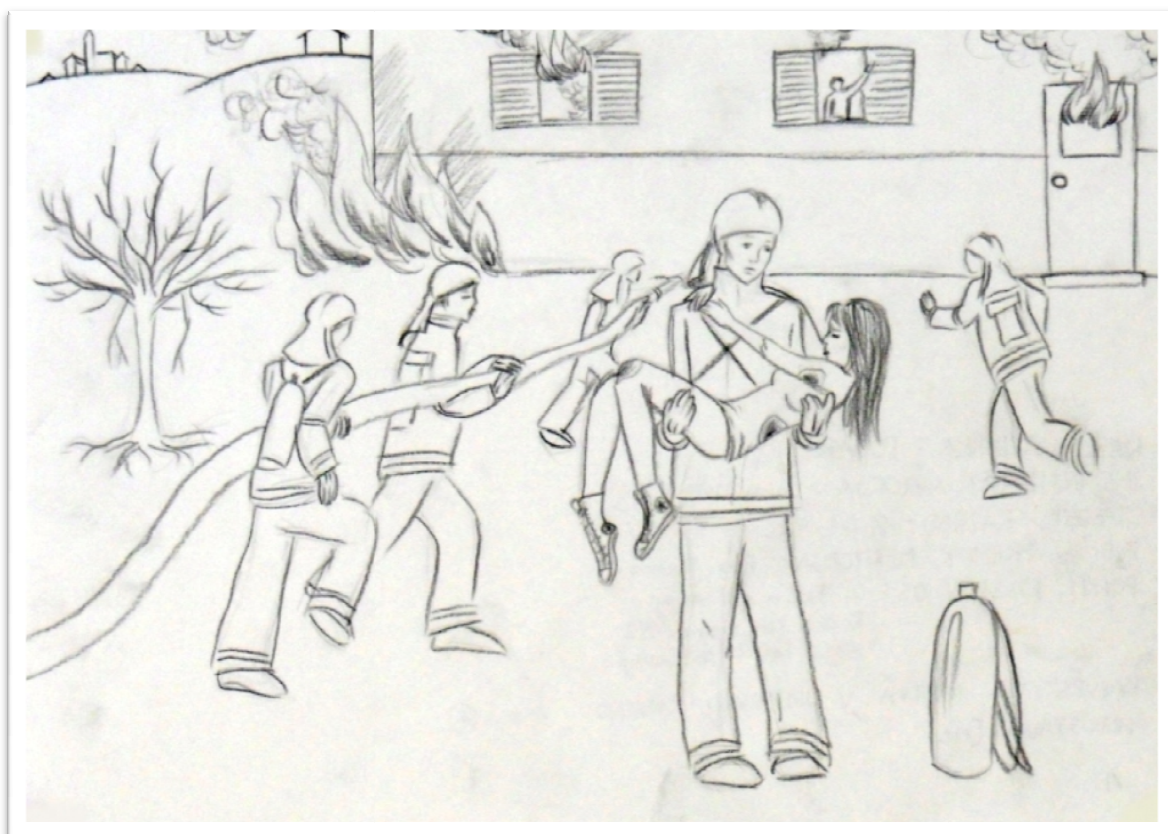
Tudi rečiški osnovnošolci in mentorji smo s sodelovanjem na natečaju želeli ozaveščati, da se nesreče dogajajo vsakodnevno, da se lahko

zgodijo tudi nam in da nam ob njih lahko pomagajo različni reševalci.

V likovnih in literarnih prispevkih so učenci skušali prikazati pomembnost sistema zaščite in reševanja in nazorno prikazati vlogo reševalcev ob različnih nesrečah. Likovno delo je prispevala devetošolka Sara Štorgel (mentorica je bila Eva Budna), literarna besedila pa Klara Mikek in Nejka Tlakar, obe tretješolki (mentorica je bila Fortunata Skončnik), četrtošolec Luka Volk (mentorica je bila Darja Goltnik), petošolca Luka Bizjak in Nejc Drofelnik (mentorica je bila Martina Potočnik) in šestošolec Žiga Gerdina (mentorica je bila Polonca Kolenc Ozimic) – njihova dela so bila nagrajena na regijskem tekmovanju in poslana tudi na državno tekmovanje. Komisija je Osnovno šolo Rečica ob Savinji izbrala za najaktivnejšo šolo: za nagrado smo prejeli komplet knjig za knjižnico, nagrajenci pa so si na sedežu Izpostave ogledali prikaz služb, ki nam pomagajo ob različnih nesrečah.

Polonca Kolenc Ozimic

Nagrajeni likovni in literarni izdelki

Sara Štorgel, 9. a

POŽAR

Noben gasilec ni lenivec,
vsak v ogenj se poda –
hrabro in pogumno
ga pogasiti zna.

Oglasi se zvon sirene,
glasen zvok prestraši vse,
še naš ata, brez copata,
v akcijo gasilsko gre.

Gasilski avto s sireno
izza ovinka pridrvi,
se ustavi,
kjer dim in ogenj se vali.

»Prvo vodo, drugo vodo!«
poveljnik zakriči,
ogenj pa počasi
voda pogasi.

Pozdrav gasilski »NA POMOČ!«
povezuje mesta, vasi in ljudi
ter ustrahuje ogenj,
da le redko zagori.

Žiga Gerdina, 6. r.

POPLAVA

Vsak dan poslušam poročila,
ki poročajo o nesrečah sveta,
tudi pri nas se takšna je zgodila,
ko deževalo je močno z neba.

Reka Savinja se je čez polje razlila
in ljudi je strah postalo,
hiše, ceste in kleti je zalila,
reševali so, kar se je rešiti dalo.

Naslednji dan, ko voda je odtekla,
ostalo je le blato,
reševalna akcija je stekla,
pomoč ljudi je vredno več kot zlato.

Luka Volk, 4. r.

IGRA Z VŽIGALICAMI

Sredi vasi je živela družina Potočnik. V njej so živeli trije otroci, oče in mama. Najmlajši se je zelo rad igral z vžigalicami.

Nekega dne pa sta bila s starejšim bratom sama doma. Starejši brat je igral videoigrice in ni pazil bratca. Ker ni bil pazljiv, se je mlajši bratec začel igrati z vžigalicami. Po nekaj poskusih mu je vžigalico uspelo vžgati. Zamahnil je z roko in kakor bi trenil, mu je padla na preprogo. Ta se je seveda vžgala in ogenj se je hitro razširil po celi dnevni sobi. Kakor hitro je brat zavohal dim, je pritekel v dnevno sobo in zagledal ogenj. Hitro je poklical gasilce na številko 112 in nato zbežal iz hiše. Čisto je pozabil na svojega bratca, ker je bil tako vznemirjen. Gasilci so se hitro pripeljali z velikim tovornjakom, razvili cevi in začeli nemudoma gasiti in reševati bratca. Postavili so dolgo lestev in dva gasilca z dihalnima aparatoma sta se povzpela v stanovanje. Po kratkem iskanju sta gasilca našla bratca in ga prinesla iz hiše. Hitro so ga odpeljali v bolnišnico zaradi zastrupitve z dimom.

Družina pa je bila hvaležna gasilcem. Takšno delo opravlja tudi moj ati.

Nejka Tlakar, 3. r.

STRELA ZANETILA POŽAR

Lansko leto, 3. avgusta, točno ob 19.04, je v gospodarsko poslopje nad Gornjim Gradom udarila strela. Gospodar je ravno molzel živino v hlevu, ko je zaslišal močan pok in videl blisk. Stopil je iz hleva in videl, kako gori streha njegovega hleva. Takoj je poklical očeta, s katerim sta odvezala enajst glav živine in iz hleva spustila tri prašiče. Medtem so na kraj požara prispeli najprej gasilci iz Gornjega Grada, nato pa še ostala gasilska društva iz Zgornje Savinjske doline. Nekaj gasilcev je potegnilo vodo iz bližnjega potoka Šokatnica, ki je od kmetije oddaljen 300 m. Ostali gasilci pa so reševali kmetijsko orodje in stroje, ki so bili shranjeni pod nadstrešnico hleva. Po pričevanju poveljnika PGD Gornji Grad je požar zajel celotno streho v roku petih minut. Požar je možno videti na medmrežju You Tube. Da ne bi bila katastrofa še večja, so gasilci varovali stanovanjsko hišo ter drvarnico, ki stojita v neposredni bližini gorečega hleva. Kljub posredovanju sedmih PGD ter sedemdesetih gasilcev je ostrežje povsem pogorelo. Sosedje, prijatelji ter bližnji kmetje so živino, ki ni več imela hleva, odpeljali na svoje kmetije ter zanjo poskrbeli. Živina je bila tako sita in napojena. Ob nesreči se je pokazala dobrota sosedov ter kmetov, ki so pomagali odstranjevati ostanke požganega hleva.

Viri: poveljnik PGD Gornji Grad – vodja gasilske intervencije, splet

Nejc Drofelnik, 5. r.

GORSKI REŠEVALCI

V naši državi je veliko služb za reševanje ljudi. Za reševanje v gorah skrbi gorska reševalna služba, ki je reševala iz stene Ojstrice tudi mojega sorodnika.

Šel je dobro opremljen, pri vzponu ni imel težav. Ko pa se je vračal, je naenkrat zašel na brezpotje. Stal je na ozki polici, komaj pol metra široki in kakšen meter dolgi. S tresočo roko je segel po mobilniku v skrbah, ali bo sploh signal v steni. Bil je. Poklical je 113. Rekli so mu, naj ostane, kjer je, da bodo poslali reševalce. Minute so se mu vlekale kot ure. Noge so mu že odrevene, ko je prišla odrešitev. Zazvonil je telefon. „Tu gorska reševalna služba. Opišite nam, kje približno ste,“ se je oglasil moški glas. Povedal jim je in kmalu zaslišal helikopter. Ker jim je steno, kjer je bil, dobro opisal, so ga hitro našli. Rešiti iz stene pa ga ni bilo enostavno. Helikopter je moral leteti tik ob steni. Reševalec, ki se je spustil do njega, je moral zanihati, da je dosegel polico, kjer je stal. Z veliko truda obeh sta se privezala na vrv, da so ju potegnili v helikopter. Odleteli so v Robanov kot. Oddahnil si je šele, ko je stopil iz helikopterja. Lepo se jim je zahvalil in jih povabil na malico.

Zvečer se je vrnil domov utrujen, vendar srečen, da se je tako izteklo.

Luka Bizjak, 5. r.

ŠPORTNI KROŽEK

Športni krožek je obiskovalo 19 učencev 1. in 2. razreda.

Osnovni namen pri delu z mladimi je bil vzbuditi pri njih interes in ljubezen do športne aktivnosti – da bodo v njej našli veselje in radost ter da bo šport postal sestavni del njihovega vsakdana.

Učenci so osvajali preprosta pravila elementarnih iger. Veliko časa smo namenili razvijanju motorike, ki je osnova vseh ostalih dejavnosti.

Hojo, tek, skoke in mete so uporabljali pri igri in spontani vadbi. Pozornost smo posvečali predvsem razvoju hitrosti, koordinaciji, gibljivosti in vzdržljivosti.

Učenci so v tem obdobju zelo tekmovalni. Razvijali so si spretnosti pri ravnanju z različnimi športnimi pripomočki.

Ob pestrem izboru dejavnosti pa je pomembno predvsem to, da smo uživali prav vsi.

Zavedati bi se morali reka, ki pravi: »Če šport gojiš od mladih nog, bolezni uženeš v kozji rog.«

Sabina Kramer

RECITACIJSKI KROŽEK – PRIREDITVE V KRAJU

Z učenci smo popestrili kar nekaj prireditev, ki so se odvijale v okviru občine. Odzvali smo se vsaki njihovi prošnji za sodelovanje in se potrudili z res dobrimi nastopi. Sodelovalo je 18 recitatorjev, 4 harmonikarji, oba pevska zbora, plesna skupina najmlajših in učenci, ki obiskujejo glasbeno šolo. Pripravili smo program za komemoracijo, popestrili srečanje starejših občanov, obeležili šestdesetletnico zveze upokojencev, sedemdesetletnico OF – dneva upora in sodelovali na dobrodelni prireditvi Srečanje ljudi odprtih src.

Vida Pajk

ROČNODELSKI KROŽEK

Krožek so obiskovale učenke 4., 5. in 6. razreda. Občasno se jim je priključil tudi učenec iz 4. razreda. Z delom smo pričeli sredi novembra, zaključili pa konec marca. Sestajali smo se vsako sredo po dve šolski uri. Učenci so z veseljem prihajali h krožku. Pri delu so razvijali ročne spretnosti, pri izdelkih uporabili svojo domišljijo, bili vztrajni, ustvarjalni in natančni. Pod njihovimi prsti so nastajali izdelki iz blaga in volne, ki so jih doma skrbno shranili. Pridobljeno znanje bodo lahko koristno uporabili v kasnejših letih.

Martina Potočnik

MLAJŠI OTROŠKI PEVSKI ZBOR IN PLESNE DELAVNICE

Udeležence mlajšega otroškega pevskega zbora in plesnih delavnic ter njihovo delo lahko v letošnjem šolskem letu zelo pohvalim.

Učenci so na vaje vse leto prihajali zelo redno. Za delo so pokazali velik interes, saj smo imeli prvi nastop že v mesecu septembru in se predstavili na prireditvi ob 10. obletnici šole.

V nadaljevanju smo pridno vadili in zopet skupaj nastopili na občnem zboru Društva upokojencev Rečica, ko so bili z nastopom zelo zadovoljni. Šolo smo zastopali tudi na krajevni prireditvi Pokaži, kaj znaš v mesecu februarju.

Meseca marca smo, kot vsako leto za 8. marec in materinski dan, nastopali za starše v šolski avli.

Pevski zbor je v mesecu aprilu nastopal tudi na pevski reviji v Gornjem Gradu.

Tik pred koncem šolskega leta pa nas čaka še nastop na odprtju novega igrišča za mlajše šolarje.

Potem se bo začelo spet novo šolsko leto, kjer na nastopu za nove prvošolce nikoli ne manjkamo.

Vse učence, ki obiskujejo mlajši otroški pevski zbor in plesne delavnice, moram zelo pohvaliti, saj s svojo vztrajnostjo in trdom pokažejo, da zmorejo veliko.

Tudi v prihodnje se veselim dela z njimi.

Karmen Kočevar

OTROŠKI IN MLADINSKI PEVSKI ZBOR

Zbora združujeta pevce od 3. do 9. razreda. Letos je v obeh zborih prepevalo 60 učencev. Starejši učenci pa včasih izrazijo željo, da bi bilo lepo, če bi jih samo v Mladinskem pevskem zboru prepevalo šestdeset.

To pomeni, da bi skoraj vsak drugi

učenec predmetne stopnje bil tudi pevec. Zakaj pa ne? Vabljeni! Zjutraj se na vajah do konca zbudiš in si pripravljen na šolsko delo. Zaspanci lahko pridejo tudi po končanem pouku. Ko se naučimo nekaj pesmi, nastopamo na prireditvah v šoli in izven te. Vsako leto se udeležimo tudi medobčinske revije osnovnošolskih zborov. Letos smo naše delo tudi »ovekovečili«. Skupaj z Otroškim zborom smo posneli zgoščenko in jo podarili šoli za 10. rojstni dan. Naj povem, da smo letos pri pevcih Otroškega zbora odkrili veliko novih talentov. Na naših vajah smo ugotovili, da niso le pevci, ampak tudi instrumentalisti, igralci, napovedovalci, pripovedovalci vicev in drugih zabavnih zgodb in pripetljajev. Pridruži se nam tudi ti in pokaži svoj talent.

Darja Goltnik

KOLESARSKI IZPITI

Kolesarski izpit je opravljalo 19 učencev 5. razreda in 2 učenca 6. razreda. S pripravami na teoretični del izpita smo pričeli meseca marca. Učenci so ob reševanju vaj na računalniku spoznavali obvezno in priporočljivo opremo kolesa, prometne znake, pravila vožnje v križiščih in na prehodu ceste čez železniško progo. Vsi so že opravili teoretični del izpita. Obiskal jih je tudi policist, ki je pregledal opremljenost koles in za vsako kolo napisal poročilo o pregledu. Večina učencev je ob pregledu imela tehnično brezhibna kolesa, nekateri pa so morali do izpitne vožnje popraviti še kakšno malenkost.

Spretnostno vožnjo so vadili na poligonu na šolskem dvorišču. Na isti površini so vadili tudi pravilno zavijanje v levo. Pridno so vadili vožnjo s kolesi po naselju. Vsi so uspešno opravili kolesarske izpite in se tako usposobili za varno vožnjo v prometu.

Martina Potočnik in Primož Planovšek

OTROŠKI PARLAMENT**»VPLIV MEDIJEV IN DRUŽBE NA OBLIKOVANJE MLADOSTNIKOV«**

Novembra in decembra 2010 sem v času razrednih ur ali po dogovoru z učitelji izvedla enourne delavnice na temo letošnjega otroškega parlamenta »Vpliv družbe in medijev na oblikovanje mladostnika«. Z učenci od 1. do 4. razreda smo vzeli »pod drobnogled« pošast Mici (avtorice Majde Koren). Pošast Mici zaradi dolgega časa gleda grozljivke, ponoči pa jo »preganjajo« grozne pošasti, drevesa, ki grabijo vse pred sabo, velikanski pajki, ki Mici ne pustijo, da bi zaspala. Včasih pa Mici, ker je sama doma, telefonira in se pogovarja z neznanci, vmes izdeluje papirnata letala in zopet telefonira in telefonira. Ob koncu pogovora je vsak učenec narisal risbico na temo otroškega parlamenta.

Z učenci od 5. do 9. razreda pa smo se pogovarjali že ob bolj resnih temah. Učenci so v skupinah »podebatirali« in izdelali plakate o pozitivnih in negativnih straneh medijev, o prepogostih reklamah na naših televizijah in radijskih sprejemnikih, o resničnostnih šovih, ki velikokrat izkrivljajo resnico, in o vrstah medijev.

18. februarja 2011 se je šest predstavnikov naše šole, in sicer Miha Mikek, Žan Čopar, Lovro Požarnik, Jan Štiglic, Karin Hriberšek ter Niko Kopušar, udeležilo zasedanja medobčinskega otroškega parlamenta Zgornje Savinjske doline, ki je potekal v Kulturnem domu Luče ob Savinji. Trije učenci (Jan Štiglic, Žan Čopar in Miha Mikek) so se nato udeležili tudi regijskega otroškega parlamenta, ki je potekal 3. marca 2011 v Velenju.

Na zasedanju so učenci prišli do naslednjih ugotovitev: v medijih bi morali več pozornosti posvetiti razvoju vrednot in objavljati zgodbe prijateljstva, pomoči, o ustvarjanju mladih; starši bi morali bolj spremljati vsebine medijev, ki jih gledajo mladi; za varno uporabo interneta in spletnih orodij mladi potrebujejo več informacij, znanja, zato bi bilo dobrodošlo kakšno izobraževanje na to temo; pornografija ni primerna za mladostnike in je prelahko dosegljiva v vseh medijih, mladostnik zato dobi napačno predstavo o ljubezni. Resničnostni šovi poneumljajo, ljudje v njih sodelujejo le zaradi denarja in medijske prepoznavnosti; nasilje se vedno pogosteje

pojavlja v računalniških igrah in filmih. Najbolj jim podležejo fantje, ki so nasilni v realnem življenju. Preko medijev so možna tudi izsiljevanja in zavajanja: neprimerne slike, reklame, lepotni ideali, izmišljene vsebine ... Mladi so poudarili tudi naslednje: mediji imajo lahko velik vpliv na mlade, ker narekujejo način življenja in nas seznanjajo, kaj se dogaja doma in po svetu. Vpliv je lahko dober (izobraževalni filmi in internet, novice, znanstvene revije ...) ali slab (reklame, zavajajoče novice, rumeni tisk, nasilni filmi, virtualno življenje, nasilne risanke ...). Mladi so ponudili naslednje rešitve: seznaniti mlade, kaj škoduje, zavarovanje spletnih vsebin, družinski filtri na internetu, delavnice in pogovori o tem v šoli, izobraževanje o internetu ter pogovor o družinski vzgoji ter prepoved objavljanja nepreverjenih novic. Z otroškim parlamentom bomo nadaljevali tudi v naslednjem šolskem letu, ko bo že 22. po vrsti in katerega naslov bo »Junaki našega časa – kdo so in zakaj?«

Helena Naglič

ŠOLSKA SKUPNOST UČENCEV

V šolskem letu 2010/11 so bili učenci v okviru šolske skupnosti zelo domiselni in aktivni, izpeljali so kar nekaj akcij.

Ob koncu starega leta so pripravili novoletni ples, kje so se močno zabavali, zelo veselo je bilo tudi na pustnem rajanju, ki so ga učenci pripravili v avli šole. Pogovarjali in razmišljali smo o pristnih medosebnih odnosih in reševali tekočo problematiko.

Predlagali so nekaj izboljšav na šoli, in sicer so želeli polepšati avlo z svojo lastno poslikavo in urediti igrišče. Naredili so načrt za poslikavo avle in ga nato tudi uspešno dokončali. Barve je prispevala trgovina Sam iz Nazarij. Pri šolskem igrišču so predlagali dodatna igrala in ureditev igrišča za odbojko na mivki. Po predlogih so stekle številne akcije s strani ravnatelja, kateremu so predlogi učencev zelo pomembni in jih skuša uresničiti po svojih močeh.

Učenci imajo veliko idej in želja že za naprej – želijo si več aktivno izkoriščenega prostega časa, zato smo se odločili, da naslednje šolsko leto posvetimo tej problematiki več časa.

Zvonka Kladnik

PLANINSKI KROŽEK NA RAZREDNI STOPNJI

Planinski krožek je obiskovalo 16 učencev od 1. do 4. razreda.

Teoretično znanje Planinske šole (bonton, gorske živali in rastline, PP, nevarnosti v gorah ...) so si pridobivali na enournih srečanjih vsakih 14 dni.

Sodelovali smo tudi na orientacijskih tekmovanjih v področni ligi Smrekovec, in sicer v Vinski Gori, Velenju, na Ljubnem in v Nazarjah.

Ker pa je pristna gorska narava prostor, kjer se krepi človeško telo in kjer se razvijajo temeljni medčloveški odnosi, smo sobote, kot je že v navadi, izkoristili za potep po okoliških hribih. Mladi planinci so se seznanjali z osnovnimi pojmi planinstva in osnovnimi pravili varne hoje. Spoznavali so naravo, se jo učili opazovati in ji prisluhniti. Učili so se kulturnega in pravilnega odnosa do narave. Planinstvo ni samo hoja v hrib, ampak še marsikaj drugega.

V mesecu oktobru smo odšli na čudovit jesenski izlet v neznano. Pot nas je vodila na Koroško, in sicer v osrčje Pece. Ogledali smo si turistični rudnik in muzej svinca in cinka v Mežici. Iz podzemlja smo se povzpeli na nadmorsko višino 1699 m, na Uršljo goro. Uršlja gora ali Plešivec je razgledna gora med Slovenj Gradcem in Črno na Koroškem. Na vrhu oziroma malo pod njim stoji cerkev Svete Uršule, ki je najvišje ležeča cerkev v Sloveniji. Ob njej je prijeten planinski dom. Od tega pa je še manj kot pet minut oddaljen vrh Uršlje gore, na katerem stoji križ in razgledna plošča. Med domom in vrhom so postavljeni oddajniki, ki so vidni skoraj z vseh sosednjih vrhov.

Tudi pozimi nismo ostali doma. Skupaj z vrtcem smo se odpravili na krajši izlet preko Blat do Brdc nad Mozirjem.

Junija nas čaka še izlet na Golte, s katerim bomo tudi zaključili naše druženje za to šolsko leto.

In še namig, kje preživeti kakšen lep poletni dan. Najdete ga v spodnjih vrsticah.

*»Včasih moram poiskati te strme poti,
moram položiti nanje svoje roke
in stkati tiste čudno lepe vezi,
moram priti tja, kjer se zdi,
da besede drugače zvene
in se drugače pogleda v oči.«*

(Rudi Klinar)

V februarju smo v telovadnici
preizkusili plezanje po umetni steni.
(foto: Anka Starič)

Pozorno smo prisluhnili razlagi vodnice.
Mežica, 16. 10. 2010 (foto: Anka Starič)

Uršlja gora, 16. 10. 2010.
(foto: Mira Klemen)

Anka Starič

MEDIACIJA NA OŠ REČICA OB SAVINJI

Lansko šolsko leto smo na OŠ Rečica ob Savinji začeli učenci z izobraževanjem za vrstniške mediatorje. Razredniki so nam razdelili prijavnice, s katerimi smo se lahko prijavi na usposabljanje. Po nekaj dneh smo dobili informacije, kdo je sprejet na izobraževanje. Vsega skupaj nas je bilo 12, in sicer po štirje učenci iz šestega, sedmega in osmega razreda. Prvo usposabljanje so izvajali Zvonka Kladnik, Jani Prgić in Darja Goltnik. Delavnice so po navadi potekale med poukom – šest ur. Velikokrat smo izdelovali plakate, igrali igre vlog in se s tem učili. Učitelji so nam vedno pripravili zanimive igre.

Po končanem usposabljanju smo prejeli certifikat kot potrdilo, da smo postali vrstniški mediatorji, vendar smo morali to prej tudi dokazati.

Takoj smo začeli izvajati vrstniške mediacije na šoli. Mediacije so se vršile v prav posebni mediacijski sobi, ki jo je šola iz galerije preuredila za ta namen.

Sam proces mediacije smo mediatorji vedno izvajali v parih. Odkar na šoli konflikte rešujemo s pomočjo mediacije, je vidna očitna razlika. V razredu in nasploh na šoli je vse manj prepirov in tudi fizičnega nasilja. Potreba po mediaciji pa se je bistveno zmanjšala.

Na naši šoli redno delujejo tudi učitelji mediatorji, ti so Nata Skončnik, Vida Pajk, Darja Goltnik, Primož Planovšek, Helena Naglič, Karmen Kočever, Zvonka Kladnik, Jani Prgić in Tadej Blatnik.

Ko smo se v sami mediaciji že zelo izurili, smo po skupinah pripravili delavnice za kulturni dan »Kultura medsebojnih odnosov«, katerega so se udeležili učenci naše šole. Učencem razrednega pouka so delavnice pripravile njihove učiteljice, saj s samo mediacijo še niso bili popolnoma seznanjeni. Učenci predmetnega pouka pa so se razdelili v skupine in smo z njimi izvajali delavnice, ki so potekale na temo aktivnega poslušanja, mediacije, konflikta ter čustev. Kulturni dan je potekal cel dan, pripravili pa smo ga učenci. Učitelji so nam bili v pomoč le takrat, ko se je kaj zalomilo.

Na predstavitev delavnic pa nas je povabila tudi OŠ Kuzma. Tja smo se odpeljali s šolskim kombijem. Vozili smo se skoraj dve uri, saj je Kuzma skoraj na drugem koncu Slovenije. OŠ Kuzma je malce manjša šola s približno 100 učenci. Ko smo prispeli, so nas toplo sprejeli in počutili smo se dobrodošle.

Prav tako kot na naši šoli, smo tudi na OŠ Kuzma izvajali delavnice. Učenci so bili razdeljeni v skupine, kjer je potekala predstavitev posameznih tematskih sklopov. Tam smo si našli tudi prijatelje in sklenili nove vezi in poznanstva. Učenci so se hitro vključili v delavnice in sodelovali. Učenci in učitelji so pohvalili naše delo. Po končanih delavnicah so si učenci ogledali še kratek film z naslovom Modra radirka, ki prikazuje

proces mediacije, s tem pa pridobili še dodatna znanja. Vsem učencem smo predstavili potek mediacije na naši šoli.

Naslednji dan smo imeli po pouku tako imenovano Šolo za starše. Lahko so se je udeležili starši učencev predmetne ali razredne stopnje. Dobrodošli pa so bili tudi ostali mediacijski navdušenci. Izvedli smo delavnice, ki smo jih priredili na raven odraslih. Delavnica je potekala v šoli in staršem je bila zelo všeč, zelo so se vživeli in z nami delili osebne izkušnje. Če jim je bil sam proces mediacije in mediacija všeč, so se lahko vpisali na nadaljnje usposabljanje, ki so ga vodili učitelji mediatorji.

Na koncu šolskega leta pa smo priredili tabor mediatorjev, na katerega smo povabili bodoče mediatorje – učence iz OŠ Mozirje in Rečica. Tabor se je začel v petek, 27. 5., popoldne ob štirih. Najprej smo se zbrali v krogu, da smo se spoznali in seznanili s potekom tabora. Z učenci smo izvedli delavnice. Bodoče mediatorje smo seznanili s potekom mediacije in našimi izkušnjami. Vsi učenci so bili pripravljeni sodelovati in dan je potekal zelo uspešno. Nato je sledila večerja. Za sprostitev smo odšli na igrišče. Ko se je začelo temniti, smo odšli v zgornje prostore šole, kjer smo si ogledali film. Po filmu pa smo zelo utrujeni od znanja takoj vsi zaspali. Tabor se je vsem zdel zanimiv, poučen in nasploh zabaven.

Mediacija je za nas bila in je zelo pomembna stvar, ki je na nas pustila neizbrisno znamenje. Zaradi tega projekta smo dobili mnogo novih izkušenj in zrasli na osebni ravni.

Sara Štorgel in Nejka Korenjak, 9. a

UČENCI – VRSTNIŠKI MEDIATORJI NA OŠ KUZMA

Na OŠ Rečica ob Savinji že drugo leto intenzivno uporabljamo mediacijo za reševanje konfliktov. Na šoli imamo dvanajst učencev, ki so si pridobili naziv vrstniški mediatorji, in ti uspešno izvajajo mediacijo in tudi predstavljajo jo uspešno. Tako so v tem šolskem letu pripravili kulturni dan na temo medsebojni odnosi, ko so delavnice učenci izvajali samostojno in zelo navdušili svoje sošolce.

Učenci so se predstavili tudi zunaj naše šole, in sicer so podobne delavnice izvedli za učence OŠ Kuzma, kjer še nimajo uvedene mediacije kot metode za reševanje konfliktov, a so jo želeli boljše spoznati tako učitelji kot tudi učenci. V ta namen so povabili nas, da jim predstavimo, kako pri nas poteka mediacija v praksi in za učence izvedemo kulturni dan prav tako na temo medosebni odnosi. Mi smo se vabilu z veseljem odzvali, saj smo začutili priložnost za nadaljnje učenje in izmenjavo izkušenj. Učenci so izvedli štiri delavnice in z njimi navdušili učence in učitelje. Po končanih delavnicah se je vzpostavilo prijetno vzdušje za pogovor in nova poznanstva.

Učenci vrstniški mediatorji so dobili nove izkušnje in utrdili poznavanje mediacijskih tehnik. Učenci OŠ Kuzma pa so dobili izkušnjo, kaj vse lahko sami učenci dosežejo in da je najboljši način reševanja konfliktov, če sami prevzamejo odgovornost za svoja dejanja.

To je bila prijetna izkušnja za vse.

Zvonka Kladnik

ŠOLA V NARAVI – UČENJE ZA ŽIVLJENJE

V času otrokovega izobraževanja mora šola organizirati vsaj dve šoli v naravi, da bi lahko učencem nekatera znanja približali na njim razumljiv način. V Centrih šolskih in obšolskih dejavnosti, ki so v veliki meri prevzeli izvajanje teh dejavnosti, se tako vrti veliko zanimivih oblik učenja in samoučenja, ki učenca navajajo na samostojnost. Šola v naravi je na tak način postala podpora in nadgradnja učnega načrta pri vseh predmetih in v izobraževanje vnesla pomembno noto pri razvoju mlade osebnosti. Tudi na OŠ Rečica ob Savinji ob pomoči staršev izvajamo te oblike izobraževanja že nekaj let in tako so se letošnji učenci razredne stopnje podali na pot po Sloveniji: drugo-, tretje- in četrtošolci na Medvedje Brdo, petošolci pa v Fijeso. Zabavnega učenja v petih dnevih je bilo gotovo zelo veliko, za nas pa so pripravili nekaj svojih razmišljanj.

Najbolj mi je ostal v spominu naš predzadnji dan. Ta dan smo se naučili, kako preživeti v naravi. Odpravili smo se proti gozdu. Učiteljica, ki nas je spremljala, nam je razlagala, kako lahko človek preživi v naravi. Kmalu je začelo deževati. Ker nismo imeli s seboj dežnikov, smo se zatekli v gozd. Tam smo odšli pod šotore, ki so bili narejeni iz lesenih palic, vejic in listja. Učiteljica nam je predlagala, da poizkusimo podoben šotor narediti tudi sami. Dela smo se lotili zelo hitro. Nabrali smo veje, palice in listje. Eno palico smo naslonili na drevo, nato smo jo z obeh strani obložili z vejami in listjem. S svojim izdelkom smo bili na koncu zelo zadovoljni. Nato smo se v gozdu še nekaj časa igrali vojake. Imeli smo se zelo lepo.

Tim Marinšek, 2. r.

Prvič sem streljal z lokom in plezal po plezalni steni. Na kmetiji smo si ogledali morskega prašička, zajce, psa ... Tam smo videli tudi staro orodje. Največ špagetov v razredu sem pojedel prav jaz. Bili so zelo dobri.

Luka Kopušar, 2. r.

Prišel je dan, ko smo ga vsi učenci komaj pričakovali. Z avtobusom smo se odpeljali v šolo v naravi v dom Medved v Medvedje Brdo. To so bili za večino od nas dnevi, ki smo jih prvič preživeli brez staršev. Vsak dan smo zgodaj vstali, sledila je telovadba, okusen zajtrk, nato pa pospravljanje sob, katere so nam pregledali in strogo ocenili. Učili smo se o vremenu, o živalih in naravi. Dnevi so hitro minevali. Najbolj mi je ostala v spominu učiteljica Adrijana. Komaj čakam, da spet gremo v šolo v naravi.

Jošt Vodovnik, 2. r.

V šoli v naravi smo počeli veliko stvari. Najbolj všeč mi je bilo lokostrelstvo, zato ker sem streljala prvič.

Blažka Detmar, 2. r.

Učenci tretjega razreda smo se letos odpravili v šolo v naravi v dom Medved. Tam smo ostali štiri dni. V teh dneh smo skupaj doživeli veliko dogodivščin. Prvi dan so nam na kratko opisali dogajanje v domu in okolici. Vsako jutro smo pridno tekli en krog okrog sosednje kmetije, zvečer pa smo hodili na sprehode. Ogledali smo si kmetijo, se učili o vodnih in travniških živalih ter si izbrali najljubšo žival in jo opisali. Imeli smo tudi orientacijsko tekmovanje, ker pa nismo poslušali učiteljevih navodil, smo se izgubili. Spuščali smo zmaja in opazovali vreme. Vozili smo se s skirojem ter plezali po plezalni steni. Napisali smo kartice in pridno pospravljali sobe, v katerih smo spali. Na koncu smo Klara, Tinkara in jaz prejele priznanja za najlepše urejeno sobo.

Imela sem se odlično in si želim, da bi še kdaj lahko šla v šolo v naravi.

Julija Breznik, 3. r.

Letos smo šli v šolo v naravi na Medvedje Brdo. Po dolgi vožnji smo se razporedili v sobe in zložili stvari v omare. Po kosilu smo se zunaj igrali. Kmalu pa smo začeli z orientacijo. Streljali smo tudi z lokom. Spoznavali smo živali v učilnici in v gozdu. Izdelali smo vesoljska vozila iz lesa in kartona ter iz odpadnega materiala. Zunaj smo plezali po plezalni steni. Na bližnjem travniku smo naredili zavetišča in ptičja gnezda. Spoznali smo še zavetišča. Nekaj večerov smo imeli dolge sprehode. Opazovali smo zvezde. Zadnji večer smo se zabavali ob glasbi in plesu. V petek smo se poslovili in šli domov. Komaj smo čakali, da bomo lahko pripovedovali, kako je bilo v šoli v naravi.

Klara Glušič, 4. r.

Najbolj mi je v spominu ostalo lokostrelstvo in orientacija v naravi. Postal pa sem tudi bolj samostojen pri različnih opravilih.

Dejan Čopar, 4. r.

Na Medvedjem Brdu smo čez teden imeli športne in ostale aktivnosti. Veliko smo hodili po gozdu in se učili o živalih in rastlinah. Videli smo past za lubadarje in

krmilnico za živali. Naučili smo se orientirati v naravi, če se izgubimo. Spoznal sem veliko stvari, ki mi bodo v življenju prišle prav.

Gašper Tič, 4. r.

V ŠVN mi je bilo najbolj všeč plavanje, ki je bilo zelo zabavno. Zanimivo je bilo tudi streljanje z lokom. Spoznavali smo sredozemsko rastje in živali ob morju. Učitelji so vseskozi skrbeli za nas in občasno tudi opozarjali na primerno vedenje. Največkrat so bila opozorila namenjena sedmošolcem naše šole in šole Dragomelj.

Nejc Drofelnik, 5. r.

Pri plavanju mi je bil zelo všeč prijazen učitelj, ki nas je kasneje učil streljati z lokom. Naučila sem se, kaj je plankton. V ponedeljek in v petek smo si lahko kupili spominke, čokolado in sol. Obiskali smo Piran, kjer smo opazovali kip Guissepeja Tartinija.

Tinkara Pečnik, 5. r.

V spominu so mi ostali vsakodnevni pohodi. Ob reševanju nalog smo se veliko naučili, zraven pa tudi zabavali. Všeč mi je bilo lokostrelstvo in plavalni tečaj, na katerem sem se naučila plavati kravl. V domu sem se odlično počutila. Tudi prosti čas smo prijetno izkoristili.

Lana Turk, 5. r.

V ŠVN smo trikrat odšli na bazen, kjer smo vadili plavanje. Najbolj zabavno je bilo, ko smo se šli pepčka z vaterpolo žogo in zadnje minute, ko smo imeli prosto plavanje.

Jan Punčuh, 5. r.

Najbolj mi je bilo všeč lokostrelstvo, pri katerem smo se razdelili v skupine. Vsak izmed učencev je imel tri poizkusne strele, nato še tri strele zase in za skupino.

Aljaž Bider, 5. r.

Letos smo se osmošolci in devetošolci odpravili v šolo v naravi v Trilobit. Ukvarjali smo se z različnimi športnimi ter sproščujočimi aktivnostmi. Tam smo plezali, streljali z lokom, veslali, žonglirali z različnimi žogicami, se vozili z monocikli, hodili po vrvi, igrali košarko, nogomet in odbojko, hodili na različne pohode ter se zabavali na različne načine. Naš predavatelj Rok nam je predaval o fosilih ter nas hkrati zabaval. Učitelj Jože nas je učil različnih veščin – žongliranja z žogicami in keglji, vrvovodstva ter vožnje z monociklom. Vsak večer smo se zbrali v telovadnici in imeli različne plese ter igre. Predzadnji večer smo prižgali večerni ogenj in nad njim v velikem kotlu skuhali okusen čaj. Zadnji večer smo pripravili svoje predstavitve in potem imeli disko ter še zadnjič uživali ob glasbi. Zjutraj, ko smo pozajtrkovali, smo z učiteljico Ireno izdelali svoje fosile in si jih poljubno pobarvali. Ko smo spakirali svoje stvari, smo žalostnih obrazov zapustili Trilobit. Mislim, da je bilo vsem všeč in da smo uživali. Upamo, da bo naša zadnja šola v naravi še boljša.

Karin Hriberšek, 8. r.

MI SMO OSTRŽKOVI PRIJATELJI

Bralno značko sem z veseljem opravila. Najbolj všeč mi je bila knjiga Pri dedku in babici. V njej so mi bile zelo všeč slike. Zaradi njih sem lažje pripovedovala zgodbico. Najlepši del knjige je bil, ko sta se fant in dedek okrašena s češnjami vrnila k babici.

Klara Verbuč, 1. r.

Najbolj mi je bila všeč knjiga Liza in Pavle, ker sta se imela rada. Všeč mi je bilo tudi to, da smo v mapo dobili žig.

Katja Matko, 1. r.

ilustracija: Špela Bider, 1. r.

Ko se je začela bralna značka, sem se vpisal v knjižnico. Izposodil sem si en kup knjig, ki smo jih doma skupaj prebrali. Všeč mi je bilo, da smo lahko iz vsake knjige tudi nekaj narisali. Najbolj mi je v spominu ostala pravljica Malica v vesolju. Vesel sem, da sem se potrudil in osvojil bralno značko.

Patrik Arnič, 1. r.

Najbolj od vseh knjig izbranih za bralno značko, mi je bila všeč knjiga z naslovom Liza in Pavle.

Matic Bastl, 1. r.

Zelo sem bil vesel, ko sem si v šoli sposodil knjige. Doma sta mi jih ati in mami brala, jaz pa sem gledal slike in poslušal. Nato sem tudi jaz pripovedoval doma in sošolcem v šoli. Knjige so mi bile zelo všeč. Najrajši sem listal po knjigah Malica v vesolju, Pri dedku in babici, Kako ujeti zvezdni utrinek.

Ožbej Ozimic, 1. r.

Najbolj všeč mi je bila knjiga Liza in Pavle. Ponosen sem bil, ko sem dobil prvo šampiljko.

Tim Atelšek, 1. r.

Meni je bilo najbolj všeč, ko sem dobil šampiljko. Všeč so mi bile tudi knjige ter to, da so me vsi poslušali, ko sem pripovedoval.

Tobija Žuntar, 1. r.

Pri bralni znački mi je bilo všeč, da sta mi mamica in ati brala knjige. Rad sem mamici obnovil vsebino, včasih mi je knjigo obnovila tudi mamica, jaz pa sem ocenil, kako je povedala, ali se je kaj zmotila. Všeč mi je bilo, da sem lahko »knjigo« povedal tudi sošolcem in sem potem dobil šampiljko.

Žiga Vrabič, 1. r.

ilustracija:

Julija Mlinar, 1. r.

ilustracija:

Klara Blekač, 1. r.

Z mamico sva odšli v knjižnico na Rečico. Knjižničarka me je vprašala, kako mi je ime in po kaj sem prišla. Povedala sem ji, da sem prišla po knjigo za bralno značko. Vpisala me je v računalnik in podpisala sem vpisno kartico. Z mamico sva izbrali knjigo in jo odnesli domov. Mami mi je prebrala knjigo, jaz sem jo pozorno poslušala in povedala obnovo. V Ostržkovi mapi sem narisala risbice. Dve knjigi sem prebrala tudi sama, saj sem zelo uživala pri branju. Z veseljem bom še odšla v knjižnico.

Julija Mlinar, 1. r.

Najbolj všeč so mi bile knjige Lahko noč, medvedek!,

Kako ujeti zvezdni utrinek ter Rik in Ani.

Rik in Ani se mi je dopadla zato, ker se je

Rik namaskiral v strašnega zajčka in z Ani

sta postala najboljša prijatelja.

Lahko noč, medvedek mi je bila všeč zato,

ker sta mamica in medvedek na sprehodu raziskovala, katere živali gredo zvečer spat.

Kako ujeti zvezdni utrinek mi je bila všeč zato,

ker so živali opazovale list, ki je padel z drevesa

in so mislile, da se bo čarovnija razblinila,

če bo list padel na tla.

Alen Bitenc, 1. r.

ilustracija: Ožbej Ozimic, 1. r.

Pri bralni znački mi je bila najbolj všeč zgodbica
Kopač in skakač, ker je krt pretental zajca.

Klemen Remšak, 1. r.

ilustracija: Žiga Vrabič, 1. r.

Zgodbica o kralju Matjažu mi je všeč zato, ker legenda pravi, da je bil dober in pravičen vladar, ki se ni ustrašil nikogar. Ljudje so bili v času njegove vladavine zelo srečni in zadovoljni. Zaljubil se je v lepo Alenčico, ki pa jo je ugrabil krut in hudoben turški poglavar. Toda pogumni kralj Matjaž jo je rešil in pripeljal nazaj, sultan pa se je s svojo vojsko umaknil iz prelepe Koroške. Žal zgodba nima srečnega konca, saj si Koroške zaželi kralj iz Dunaja. Vojska iz Dunaja pa je bila desetkrat večja od vojske kralja Matjaža, kar pa ga ni odvrnilo od boja. Pogumno se je

bojeval do zadnjega in ker ni bilo rešitve, se je bil prisiljen umakniti s svojo zvesto vojsko na goro Peco, ki se je široko razprla in v svojo votlino polno zlata, skrila vojsko kralja Matjaža. Kralj Matjaž se je utrujen usedel na kamnito mizo in zaspal skupaj s svojimi zvestimi vitezi.

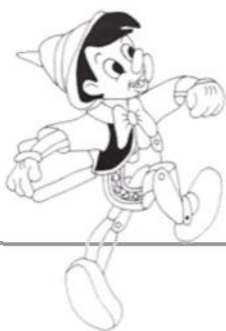
Legenda pravi, da se bo kralj Matjaž zbudil, ko se bo njegova brada devetkrat ovila okoli kamnite mize in ko bo naključno mimoidoči zazvonil na zlati zvon v votlini. Takrat bo zopet zavladal in vrnil deželi pravičnost, blaginjo in srečo.

Zgodbica mi je všeč tudi zato, ker govori o dobroti in pogumu kralja Matjaža ter o ljubezni do lepe Alenčice.

Nika Tominšek, 1. r.

Najbolj všeč mi je bila knjiga Tiho, tukaj beremo.

Špela Bider, 1. r.

MEDVEDEK ZDRAVKO V 3. RAZREDU

Medvedek Zdravko ni samo plišasta igrača, je prijatelj, svetovalec, zdravnik ... nekdo, ki te nikoli ne pusti na cedilu. S svojimi »čudežnimi« gumbi preganja slabo voljo, pomaga pri učenju in odganja strah. Pomaga vsem. Majhnim in velikim, otrokom in odraslim. Nihče se ga ne sramuje. Ob njem smo skozi vse leto izvajali sprostitevno dejavnost tapkanja in spoznavali zgodbe o Zdravkovih dogodivščinah. Veseli smo, da bo šel naš medvedek z nami v 4. razred.

Medveda Zdravka sem spoznala, ko sem prvič stopila v tretji razred. Bil mi je takoj zelo všeč. Najlepše pa nama je bilo, ko je bil pri meni doma.

Nejka Tlakar, 3. r.

Ko sem padla, sem se udarila in jokala. Potolažil me je medved Zdravko.

Laura Krančič, 3. r.

Medvedu Zdravku sem doma zaigral na harmoniko.

Filip Gerdina, 3. r.

Medved Zdravko je zelo prijazen medved, ki nas tolaži, ko smo žalostni. Ima rjavo dlako in modre oči. Pri pravljičnem krožku smo spoznavali njegove dogodivščine. Če si priden, lahko gre s teboj domov. Vsi ga imamo zelo radi.

Matej Colnarič, 3. r.

Medved Zdravko ima gumb za tapkanje. Če se potapkaš, si takoj boljše volje. Nekega dne je prišel tudi k meni domov. Bil sem zelo vesel.

Matic Ozimic, 3. r.

Klara Mikek, 3. r.

Jerneja Žerovnik, 3. r.

Hana Bajrić, 3. r.

PRIJATELJ ZDRAVKO

V tretji razred hodim rada,
čeprav včasih prava je zmešnjava.
Enkrat eden, drugič drug,
Zdravka dobi za trud.
To naš velik medo je,
ki vedno priden je, to se ve!
V šoli dobro biti priden je,
saj Zdravko z mano potem lahko gre.
Z mano se potem igra,
riše, piše in veliko novega spozna.
Pravi je prijatelj, saj z mano vedno se
smehlja.
Zna te potolažiti, se k tebi stisniti,
te objeti in ti vsak večer lahko noč zaželeti.

Tinkara Robnik, 3. r.

PESNIKI NA PLAN

ZVONČEK DELA CIN CIN,
JAZ PA V ŠOLO HITIM.

NAJBOLJŠA JE JUHA,
KI JO NAŠA MAMA SKUHA.

Klara Korenjak, 2. r.

NAŠA MAČKA,
PO IMENU TAČKA,
SE PO HIŠI PODI
IN MIŠI LOVI.

MAMA PEČE KRUH,
KI JE RAHEL KOT PUH.
JAZ PA RADA JEM PRESTE,
KI KUPIM JIH V PEKARNI
NA DRUGI STRANI CESTE.

Katarina Kuhar, 2. r.

Tim Marinšek, 2. r.

V GOZDU BILA JE HIŠKA,
V NJEJ ŽIVELA JE MIŠKA.
Ana Češnovar, 2. r.

POD DREVESOM JE
POČIVAL ZMAJ,
KI MU JE IME TOLOVAJ.
Tim Marinšek, 2. r.

ŠLI SMO V KINO,
IMELI SMO SE FINO.
Luka Kopušar, 2. r.

MOJ OČKA

Mojemu očku je ime Alojz, kličejo pa ga Lojzek.

Ima rjave oči, črne kratke lase in prijazen nasmeš. V službo hodi v Cinkarno, kjer je vodja linije.

Rad nosi kavbojke, posluša glasbo in gleda filme. Dela tudi v gozdu in skrbi, da nas pozimi ne zebe. Ima tudi svojega psička, ki mu je ime Baci. Prebira avtorevije, najraje pa je v kašči, kjer skrbi, da se klobase in želodci lepo sušijo.

Včasih se spremeni v pleskarja, da nam pobarva stene v hiši.

Moj očka je najboljši, tudi kadar je hud name.

Blažka Detmar, 2. r.

NA KONCU SVETA

Na koncu sveta je žabica,
ki veselo skače sem in tja.

Na koncu sveta je mravljica,
ki vsak dan pridno gara.

Na koncu sveta je opica,
ki z bratci se igra.

Na koncu sveta sem jaz,
podoben žabici, mravljici in opici,
pravi moja mamica.

Žan Bitenc, 3. r.

KOSOVIRJA

(obnova odlomka s pesmijo)

Kosovirja letita v svet,
toda mrzlo je kot led,
zelo se zabavata
in poigravata.
Nasproti velik oblak leti,
kosovirja požre in se smeji.
Drugi kosovir za oblakom hiti
in utrujenega ulovi.
Kosovir spomni se,
da zehanje nalezljivo je.
Zehajo vsi,
Glil z Glal odleti.
Kosovir kihne glasno,
oblak oglasi se jezno.
Obema zagrozi,
a enega nič strah ni.
Še enkrat zazehata
in skupaj pobegneta.
Temni oblak ju lovi
in pri tem izgubi veliko moči.
Kosovirja letita
in se smejita.

Janja Glušič, 4. r.

JEŽEK

Ježek je s svojo družino živel na jasi v gozdu. Velikokrat se je srečal s svojima bratrancema. Medtem ko so starši šli iskat hrano, so se skupaj igrali na jasi. Nekega dne so prišli gozdarji in jim uničili dom. Odločili so se, da bodo živeli na drugi strani gozda. Potovali so dolgo. Prispeli so popoldan. Ježek je bil zelo utrujen. Našel je prijatelja – veverico in zajčka. Igrali so se skrivalnice. Ko se je ježek skrtil, je bil tako utrujen, da je zaspal. Veverica in zajček sta ga dolgo iskala, a ga nista našla. Ježek se

je zbudil šele zvečer in videl, da veverice in zajčka ni več. Odločil se je, da bo odslej podnevi bedel. Vendar je tudi naslednji dan pri igri s prijateljema zaspal. Zbudil se je šele zvečer, ko sta veverička in zajček že spala. Bil je žalosten, ker podnevi spi, zato ni več odšel od doma. Starša sta bila v skrbeh zanj in sta zbolela. Ježku sta rekla, da bo moral on po hrano. In je šel. Na poti je nekdo švignil mimo njega. Ježek se je prestrašil in se zvil v kepo. Bil je netopir. Oba sta bila vesela, ko sta ugotovila, da tudi netopir ponoči ne spi. Odslej sta se skupaj igrala. Ježkova mama in oče sta ozdravela, ker sta bila vesela, da si je ježek našel novega prijatelja. Tako mu nikoli več ne bo dolgčas.

Julija Breznik, 3. r.

Filip Gerdina, 3. r.

GEKARD IN SOVKRAŽNIKI

K reki sredi Afrike star izgnan gepard se odpravi pit in malo ohladit. A tam na nesrečo sovražnike zagleda, vsakemu v oči pogleda. »Dajte, prizanesite mi in mi dovolite piti, pa me ne boste več videli,« jih prosi. Oni pa mu rečejo: »Najdi si svoje mesto, tvojega ni več tu!«

Ko je prišla močna suša, si je star gepard našel udobno, veliko in hladno jamo z vodo. Odločil se je, da bo prebival v njej in da bo pomagal vsakemu, ki bo v stiski ali bo rabil pomoč.

Čez leta in leta je bila jama že skoraj polna. Potem je prišel močan dež in živali so se morale rešiti, gepardovi stari sovražniki so prihiteli in ga prosili: »Prosim, pomagaj nam in vse ti bomo povrnili, vse, kar boš hotel, ti bomo dali. Pred leti napako smo naredili in si jo zapomnili!« On pa le odvrnil je: »Veliko, veliko napako ste naredili in upam, da je ne boste ponovili, kajti pomagal vam ne bom!« Star gepard zunaj jih je pustil in jih pod streho ni spustil.

Brina Kolenc, 7. r.

LISICA V KOKŠNJAKU

Nekoč, pred davnimi časi, je na kmetiji nekje na današnjem Koroškem živel kmet, ki je imel kokošnjak, notri pa eno kokoš in enega petelina. Petelin in kokoš sta se ves čas kregala o vsem, kar jima je padlo na pamet. Ko je kokoš zvalila jajce, ji ga je petelin vzel in ga pojedel. Tako se je dogajalo veliko časa. Ko pa je kokoši prekipelo, se je odločila, da bo pobegnila. In res, naredila je načrt. Ta načrt je bil videti zelo prepričljiv, ampak kot zmeraj se je nekaj zalomilo. Ko je kokoši uspelo priti iz kokošnjaka zelo po tiho, jo je videl kmet. Rekel ji je: »Stop, kokoš butasta!« Kokoš pa mu je odvrnila: »Ha ha ha, kaj mi boš pa naredil? Jaz sem zelo iznajdljiva.« Kmet pa je vrgel nanjo mrežo in jo ulovil. Ko je prišla v kokošnjak, jo je čakal petelin in ji rekel: »Ti, nora kokoš, zakaj si to naredila? Zdaj ti bom jemal še več jajc.« Tisti večer, ko je kokoš spet znesla jajce, sta se spet prepirala zanj. Nato pa je notri prišla lisica in rekla: »Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima,« pojedla jajce, kokoš in nazadnje še petelina.

Jasmina Finkšt, 7. r.

ZAJEC IN LISICA OSTANETA BREZ HRANE

Nekega dne daleč v puščavi se srečata zajec in lisica. Obema je močno krulilo po želodčkih. Zajec, ki je bil plašne narave, se je prestrašil in se skril. Lisica ga je zvito pregovorila, da skupaj poiščeta hrano, saj bi ji bil močno v pomoč. S skupnimi močmi jima uspe najti kos mesa. Lisica zvito začne nagovarjati zajca, naj še malo pogleda naokrog za večjim zalogajem. Ta čas pa bi se lisica lepo najedla. Zajec ne nasede njeni zvitosti in si hoče meso deliti. V tem prepiru se jima pridruži lev, močno zarjove in si polasti ves kos mesa. Zajec in lisica ostaneta brez vsega in žalostno odideta naprej iskat vsak svoj obrok. Nauk te zgodbe je, da kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima.

Matic Bider, 7. r.

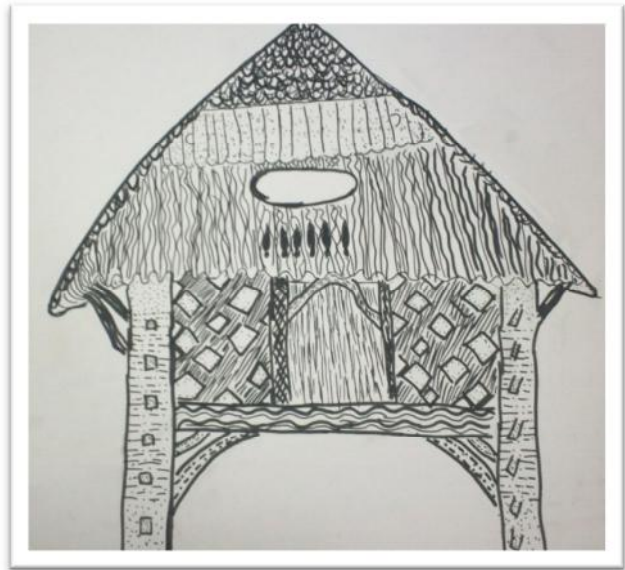
Jan Atelšek, 3. r.

MIŠKA IN MAČKA

Miška je drobcena žival,
majhnih nog in bistre glave.

Po parku se je sama podila,
ko ji je kar naenkrat
pot zakrila mačka – debela, črna.

Miška pa kar najkrajšo bližnjico je uzrla,
se pod mačko zapodila
in ji med nogami zbežala.
Mačka spet je ostala brez kosila,
miška pa se je lahko še naprej
mirno po parku podila.

Neža Pahič, 5. r.

Urška Fale, 7. r.

AVTOMEHANIK

Za poklic avtomehanika je potrebno končati srednjo šolo, ki po navadi traja tri leta. V šolski delavnici lahko opravijo veliko praktičnega dela. Naučijo se vsaj enega jezika. Avtomehaniki večinoma delajo v zaprtih prostorih, včasih pa tudi na terenu. Avtomehanik popravlja in servisira motorna vozila. Pri odkrivanju napak mu je v pomoč računalnik. Ugotovi napako, razstavi pokvarjeni del, ga očisti in popravi. Pri njegovem delu je nepogrešljiv izvijač, katerega uporablja za privijanje in odvijanje vijakov. Z njimi pritruje razne dele. Klešče uporablja za pritrdjevanje in odvijanje. Za mazanje uporablja olja in druga maziva. Dvigalo mu je v pomoč, kadar popravlja podvozje ali menja gume. Iz avtomehanične delavnice odpeljemo brezhiben avto.

Gašper Tič, 4. r.

AVTOMOBIL

Avtomobil je večinoma narejen iz kovine in stekla. Vozilo na štirih kolesih je lahko različnih barv. Mere avtomobila so različne. Nekateri avtomobili so bolj široki in dolgi, drugi pa visoki ali nizki. Vzratno ogledalo nam pomaga pri vožnji nazaj. Luči nam

osvetljujejo cestišče, meglenke opozarjajo nasprotnega voznika, da smo na poti tudi mi. Zavorne luči pomenijo zmanjšano hitrost. Notranjost avtomobila je iz tkanine, kože in plastike. Blizu sedeža sta krmilo in menjalnik. Nožna in ročna zavora sta pomembni za zaviranje. Iz rezervoarja teče gorivo v motor, motor pa premika avtomobil. Med vožnjo z avtomobilom lahko poslušamo radio. Za daljšo pot napolnimo prtljažnik.

Mina Špeh, 4. r.

Benja Kolenc, 4. r.

SEMAFOR PONOČI

Ponoči, ko vse se umiri
in veliko ljudi že spi,
tam ob cesti nekdo stoji,
ki nikoli ne zapre oči.

To je semafor, ki skrbi,
da nesreča se ne zgodi.
Na njem prižigajo se tri luči
in vsaka v drugačni barvi gori.

Rdeča pomeni stoj –
drugi imajo prednost pred teboj.
Rumena pomeni pripravi se,
križišče treba izprazniti je.
Zelene se vsak najbolj razveseli,
ker lahko spelje in naprej odhiti.

Zato je prav, da semafor ne spi
in da nekdo vedno za varnost skrbi.

Laura Colnarič, 6. r.

SEMAFOR PONOČI

V temni noči semafor stoji:
z lučmi žari,
avtom znake deli,
da se nesreča ne zgodi.

Luna se mu z neba smeji,
zvezde mežikajo mu v noči.
A mu zato ni mar,
ne meni se za nočni čar,
saj on le ceste je vladar.

Avto po cesti prihiti,
se ustavi in jezno puha:
rdeča luč res ni muha, ki odleti.
Ko v oranžno se spremeni,
le zelena te naprej spusti.

Semafor nikoli ne spi,
ne počiva ali uživa.
Če pa slučajno zbolí,
moder mož
sredi križišča stoji.

Policist s piščalko in palico
red v križišču drži.
Usmerja promet in kazni deli.
Vsakdo, ki predpisov ne spoštuje,
po denarju lahko samo vzdihuje.

Žiga Gerdina, 6. r.

TRGOVINA V NEDELJO

Trgovina v nedeljo
z vsemi dobrotami popoldan počiva.
Privošči si počitek
in v njem nedeljsko popoldne uživa.

Trgovina v nedeljo poskrbi le zase,
le zase kupuje hrano in hlače,
sama sebe povabi v kino
in tam si ogleda super trgovino.

Ko se zdani
in sonce svoje žarke deli,
se trgovina prebudi
in v nov dan zaživi.

Barbara Kropovšek, 6. r.

KUHALNICA

Sem kuhalnica. Uporabljajo me v kuhinji za mešanje. Narejena sem iz bukovega lesa. Izdelali so me v Ribnici na Dolenjskem, zato me prištevajo med suho robo. Rada mešam kremo za torto. Takrat imam široko odprta usta in se sladkam. Sovražim pa prepraženo čebulo. Takrat komaj čakam vodno kopel. Otroci, večkrat me primite v roko in z mano pomešajte, da se mamici ne zasmodi kosilo in se ne sežgem še jaz. Včasih so z mano topli otroke po zadnji plati. Takrat sem tudi jaz jokala z njimi.

Jošt Vodovnik, 2. r.

Katarina Kuhar, 2. r.

KUHINJSKA PRIJEMALKA

Sem kuhinjska prijemalka. Naredile so me šivilje v tovarni, kjer šivajo kuhinjske krpe, predpasnike in prijemalke.

Sedaj stanujem v kuhinji naše gospodinje. Sem njena pomembna pomočnica. Varujem njene roke, da se ne opeče. Poglejte, moja obleka je zelo debela. Podloženo imam blago, ki preprečuje vročini, da bi prišla do gospodinjine roke. Vesela sem, kadar si me gospodinja natakne in odnese na mizo skledo vroče juhe. Takrat je vsa družina zadovoljna.

Če me gospodinja ne potrebuje, visim na obešalniku in opazujem, kaj se dogaja po kuhinji.

Klara Korenjak, 2. r.

MEDVEDEK

Jaz sem Timov plišasti medvedek. Nimam imena, saj me Tim kliče kar moj medo. Velik sem malo manj kot pol metra. Imam zelo mehek kožušček. Sem svetlo rjave barve. Moj smrček je malo temnejši in imam vedno nasmejana usta. Moje oči so črne in gledam zelo prijazno.

K Timu sem prišel iz Amerike. Kupil me je Timov brat Jean v trgovini, kjer me je tudi sam do konca izdelal. Da nisem bil čisto brez obleke, mi je Jean kupil še majčko in superge. Ker pa je tu zelo dolga zima, sta mi Timova babica in mamica naredili zimsko obleko: jopico, hlače, kapo in tudi šal. Zato mi je zelo toplo.

Najraje spim v Timovi postelji. Ko gre Tim v posteljo, se zelo rada stisneva skupaj.

Tim Marinšek, 2. r.

Anja Glušič, 2. r.

TROBENTICA SE PREDSTAVI

Sem trobentica.

Pod zemljo imam koreniko in korenine, ki imajo v sebi hrano, da lahko rastem. Liste imam hrapave in bolj ovalne oblike. Velika sem 9 do 15 cm. Moji cvetni listi so svetlo rumene barve. V sredini imam oranžno barvo. Jaz sem posebna roža, ker nimam stebila, da bi mi listi rasli iz stebila, ampak mi listi rastejo kar iz korenike.

Otroci lahko piskajo ali trobijo name. Prav zato mi je ime trobentica. Sem zelo zdravilna roža. Lahko me pojedete kot solato. Rastem v skupini z drugimi.

Izak Oblak, 2. r.

IZ STARIH ŠOLSKIH KLOPI

Zjutraj, ko smo se vsi zbrali, smo odšli v avtobus. Vožnja do Ljubljane mi je hitro minila. Ko smo prispeli, smo šli v šolski muzej. Tam so nam povedali, kako so se šolali v preteklosti. Preden smo vstopili v razred, smo se deklice oblekle v oblekice, fantje pa v brezrokavnike. V razredu smo morali sedeti ločeno, fantje na desni, deklice na levi strani. Ko je v razred vstopila gospodična učiteljica, smo jo lepo pozdravili. Od začetka me je bilo zelo strah, potem pa sem videla, da le ni tako hudo. Začeli smo z računi. Medtem ko smo mi računali, se je učiteljica strogo sprehajala po razredu. Konec ure je oznanil star zvonec. Takrat sem si oddahnila pred strogo gospodično učiteljico. Po končani uri smo se preoblekli in odšli na avtobus. Komaj sem čakala, da pridem domov, da staršem povem, kako je bilo v muzeju stare šole.

Zala Bider, 4. r.

V MUZEJU USNJARSTVA

Na začetku aprila smo četrtošolci obiskali muzej usnjarstva v Šoštanju. Vožnja ni bila dolga. Med malico smo si ogledali usnjarske stroje na prostem. Potem nas je vodnica popeljala po muzeju. Spoznali smo glavno maskoto muzeja, to je usnjarček Jure. Z njim smo spoznali usnjarske stavbe od začetka do požara in na koncu do rušenja. Med ogledom smo so lahko naredili suhi žig in potipali vzorce usnja. Imeli smo delavnico, na kateri smo si iz usnja izdelali nakit, copatke in pentlje. Ogledali smo si še film, v katerem smo spoznali težko delo usnjarjev. Na koncu smo si kupili še spominke in prijetno utrujeni odšli domov.

Liza Korenjak, 4. r.

PRVIČ PRED ČRNO-BELIMI TIPKAMI

Zgodilo se je med poletnimi počitnicami leta 2007. Z mamico sva obiskali glasbeno šolo. Takrat sem se vpisala v prvi razred klavirja. Naredila sem sprejemni izpit, pri katerem je bilo prisotnih veliko učiteljev, med njimi tudi učiteljica Milanka Črešnik, ki me uči še dandanes.

Prvega septembra sem prvič odkorakala v modro učilnico, od koder je bil pogled na reko Dreto. Na sredini leve polovice modre sobe s prijazno učiteljico je stala velika črna škatla na nogah. Na njenem sprednjem delu je ležala zebra s petinosemdesetimi črtami bele in črne barve. Takrat sem se prvič usedla na črn stol pred škatlo z napisom Yamaha. Učiteljica mi je zaigrala prvo pesmico, Ringaraja. Morala sem se jo naučiti. V majhen roza zvezek je kracala zame čudne besede, ker še nisem poznala pisanih črk. Včasih nisem igrala po tempu, zato je vključila glasbeno uro ali metronom. Velela je, naj vadim vsak dan po deset minut. Takrat še nisem imela svojega klavirja, zato sem vadila pri mamičinem stricu. Ko mamice ni bilo pri vaji, smo gledali risanke, ko se je vrnila, sem vadila. Nekega dne sem imela prvi nastop. Takrat sem imela veliko tremo, ki me je po nastopu minila. Neko učno uro sem učiteljici prinesla pokazat sliko klavinove. Rekla je, da lahko kupimo tudi to, saj je takšna kot pianino. To se je res zgodilo. Šli smo v Celje v trgovino Big bang in kupili klavinovo. Čez mesec dni je bila že sestavljena in vadila sem lahko kar doma. Vsak teden po dva dni, vendar me je učiteljica grajala, ker nisem igrala po tempu. Tudi to se je uredilo, saj sva z mamico kupili metronom, ki ga uporabljam še danes. Prvo leto je hitro minilo in bila sem zadovoljna, saj ni bilo potrebno narediti izpita.

Zdaj že štiri leta igram klavir, dosegam bleščeče ocene, vsako leto naredim izpit in napredujem v višji razred. Vendar tudi pri glasbi ne gre brez vzponov in padcev. Če igraš instrument, moraš obiskovati tudi nauk o glasbi. Ponosna sem nase, saj znam igrati na škatlo z zebro, torej klavir.

Mojca Krančič, 5. r.

Neža Pahič, 5. r.

VESELA ŠOLA – ZABAVNA ŠOLA

Tudi v letošnjem letu smo učenci OŠ Rečica ob Savinji tekmovali v znanju Vesele šole. S pripravi smo začeli v mesecu oktobru. Udeležba na tekmovanju je bila prosta izbira vsakega učenca. Sodelovali smo učenci od četrtega do devetega razreda.

Priprave so se pričele s skupnimi vajami zjutraj ob sedmih, kar je pomenilo, da sem moral prej vstati, kar pa za mene, zaspanca, ni bil mačji kašelj. Vaje je vodila učiteljica razredničarka, ga. Martina Potočnik, ki nam je ob branju prilog Vesele šole iz revije PIL vse še enkrat podrobno razložila. Doma smo morali vso snov še enkrat predelati ter rešiti vaje, ki so bile navedene na zadnji strani priloge.

Letošnje teme so zajemale robotiko, vulkanologijo, vedo o denarju, o soli in solinah, drugačnost in enakopravnost ter stari Egipt.

Prvi predizbor v tekmovanju je bil na naši šoli v času po pouku. Naloge so bile iz prilog, ki so bile predmet naših skupnih vaj, ena naloga pa je bila tudi s področja angleškega jezika. Predizbor sem uspešno zaključil in se uvrstil na državno tekmovanje. Učiteljica Martina Potočnik je učence, ki smo se uvrstili na državno tekmovanje, v nadaljevanju še bolj intenzivno spodbujala k marljivemu delu.

Prišla je težko pričakovana sreda, ko smo v mozirski šoli čakali vprašanja na nivoju državnega tekmovanja. Vprašanja so bila povsem drugačna glede na pričakovano. Občutki po zaključku testa so bili mešani.

Rezultate nam je prva zaupala učiteljica Potočnikova nekaj dni po tekmovanju. Da sem pridobil naziv državnega prvaka, me je zelo razveselilo, čeprav tega sam nisem pričakoval. Verjetno je še bolj razveselilo tiste, ki so verjeli vame. In to je bila naša mentorica, ga. Potočnik, ki se ji ob tem zahvaljujem za vso spodbudo in podporo.

Zlato priznanje in naziv državnega prvaka sem prejel v Ljubljani, ko je ob dveurni prireditvi z mnogimi slovenskimi znanimi estradniki (Alya, Adi Smolar, Trkaj, Pižama, pokrovitelji ...) natanko 60 učencev iz cele države prejelo priznanja.

Nejc Drofelnik, 5. r.

DRUŽINA

Družina je ena,
družini sta dve.
V družini otroci,
ki se vesele.
V družini je mir,
v družini je moč,
v družini pristrčen
je smeh
včasih pa
žalosten jok.
A vedno v
družini sreča
tiči, le najti
jo moraš s
svojimi očmi.

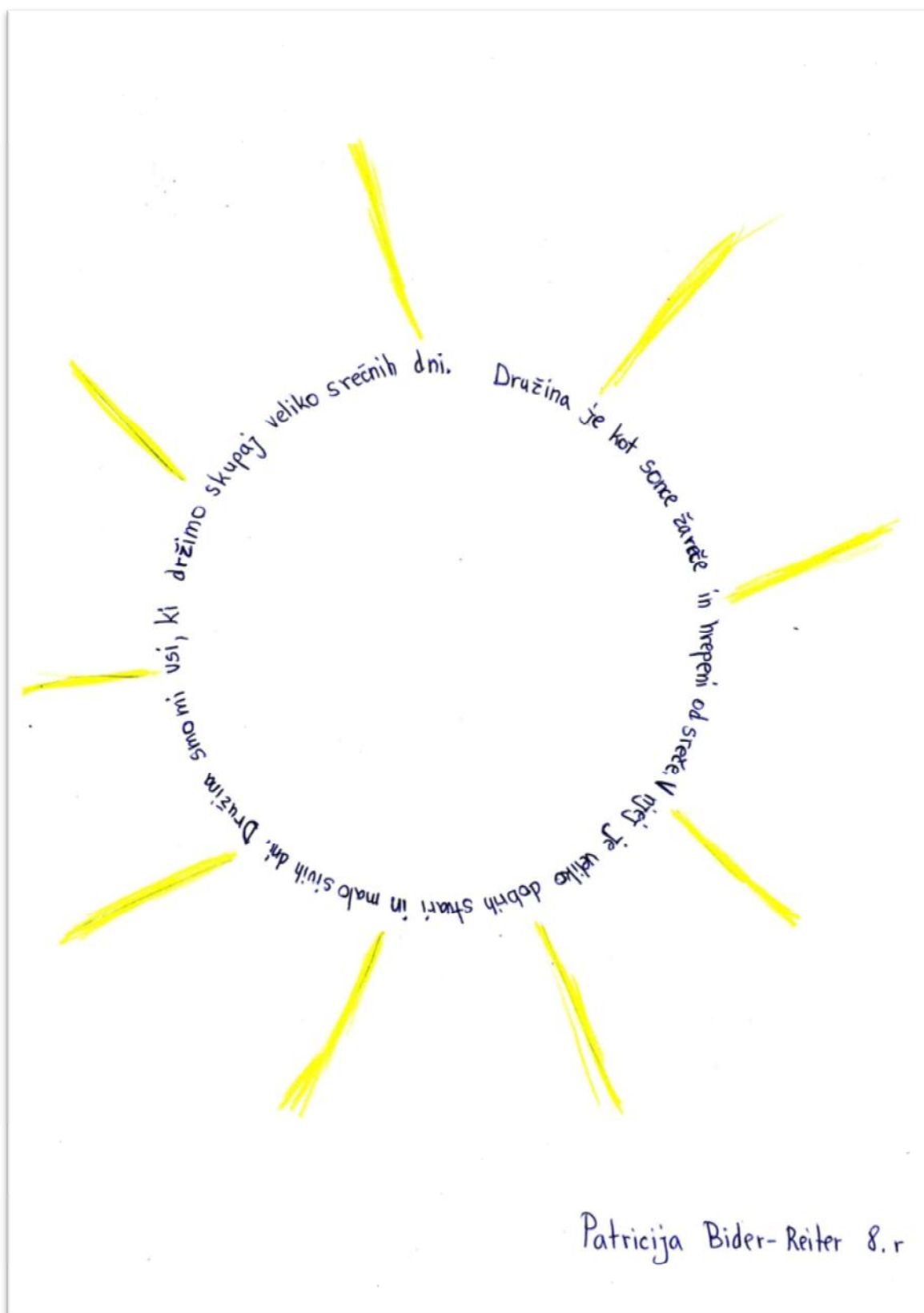
Pia Marija Oblak, 8.r

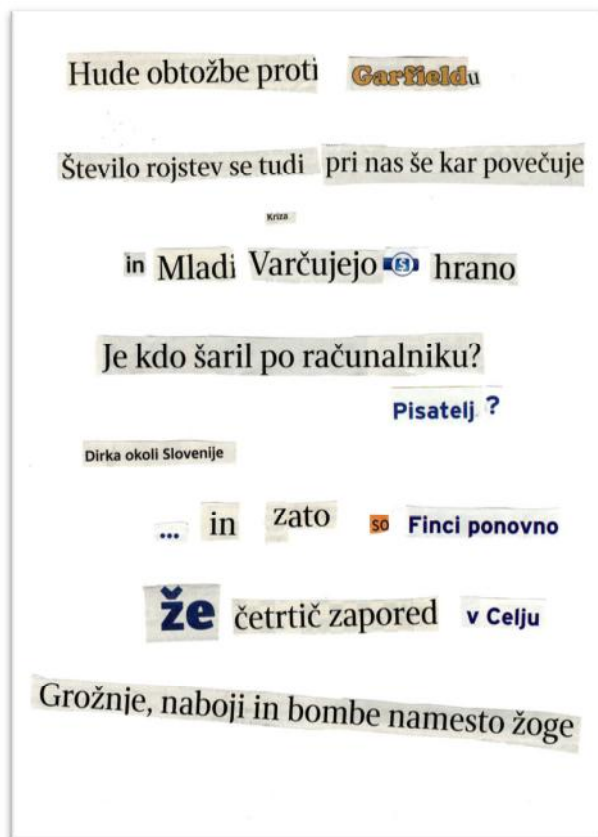
PREPOVEDANA

LJUBEZEN

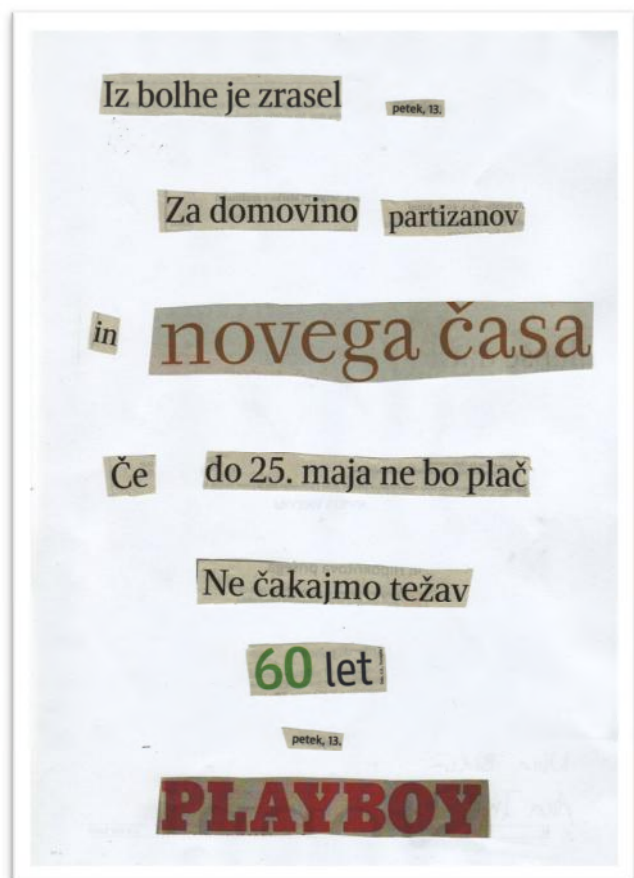
prepovedana ljubezen se kot zvezda Pes-
 keta v daljavi. Vanemirjiva je kot avantura, ne gle-
 de na to, koliko je ura. Nenadno svoje ostre krne v
 srce zapliči, da ne moreš jih več brez bolečin in muk izv-
 peč. A ljub temu te privlači in je kot skrivnostni cvet,
 v sadu njenem uživajo, pa vendar jo z velikim strahom
 skrivaš. Prepovedana ljubezen se dogaja v temnih
 nočeh, ko ogenj strasti zagori ti v očeh. Takrat
 čas kot pesek polzi med prsti, ko poljub se
 sladko stopi na ustih, čeprav se nikakor
 ne bi smel. In tako ljubezen je pre-
 povedana, neizbežna in neusmiljena
 Boleča je ta ljubezen,
 zato je tudi
 bolezen.

Marisa Miklavc, d.r

Blaž Bider, Aljaž Kočevar, 9. a

Nina Bider, Ana Tiršek, 9. a

Kdo je pokradel vso srečo na svetu?

Zavezani

Srednji šoli

S p A L B O M

K O B O M

M R T E V

HEJ!

★★★★
Skrivnost
skritega jezera

Še to si želim !

P O b E g L i

vlak

Energija nikoli ne gre v nič !

Tomaž Bider, 9. b in Eva Nadlučnik, 9. a

POGOVOR S SOSEDO FRANČIŠKO LOMŠEK

Aprilskega sredinega večera smo se sošolka Neža, učiteljica Katarina ter jaz napotili k moji sosed, gospe Frančiški Lomšek, ki je najstarejša krajanka Nizke, saj bo jeseni dopolnila častitljivih 94 let.

Naš namen je bil pridobiti nekaj utrinkov iz časa II. svetovne vojne. Ko smo vstopili v njeno sobo, je sedela na postelji in nas že čakala. Posedli smo na stole, ki nam jih je prinesla njena hči. Najprej smo se ji vsi predstavili, potem pa prešli kar na vprašanja o spominih na II. svetovno vojno. Zelo živo nam je pripovedovala o dogodkih, ki jih ne bo nikoli pozabila. Spominja se v hlevski gnoj zakopanega kovčka s partizansko literaturo in množice nemških vojakov, ki so korakali mimo nje in deklet, ki so v strahu pred njimi hotele na kovček nametati čim več gnoja. V spominu ji je ostal tudi padec ameriškega letala na Pobrežju, kar je bilo za otroke nepozabno, saj so si iz delov letala naredili glavnik, ki pa ni bil nič kaj prijazen do las. Večkrat je v koš skrila letake, hrano, partizansko pošto ter sanitetni material in se delala, kot da gre po steljo v gozd. Kar nekajkrat je ob opravljanju svojega kurirskega dela srečala Nemce in ga. Frančiška se je večkrat pošalila, da je takrat že videla na obzorju prikazen s koso, ki naj bi pomenila smrt.

Ga. Frančiška z veseljem pove, da je imela štiri brate, ki so bili vsi vojaki. Vojskovali so se na različnih frontah, vendar so se vsi srečno vrnili domov. Spominja se tudi njihove vrnitve, zlasti enega od bratov, ki se je vojskoval na afriškem bojišču in ga zaradi zagorele polti niso prepoznali. Za njihovo srečno vrnitev je po mnenju ge. Frančiške bil zaslužen sam Bog, ki jih je obvaroval nabojev sovražnika.

Skoraj ura pogovora je kar prehitro minila. Čeprav sem njen sosed in se večkrat vidiva, je bil pogovor z njo nepozaben. Le malokdo ima priložnosti pogovarjati se z osebo, ki je preživela dve svetovni vojni.

Ob slovesu smo se ji zahvalili za prijeten pogovor in ji zaželeli še veliko zdravih let.

Nejc Drofelnik, 5. r.

Denis Hriberšek, 3. r.

NAŠE ZADNJE LETO

Prvega septembra smo s sošolci prestopili šolski prag kot devetošolci. Počutili smo se zelo pomembne in glavne na šoli, kar nam je dalo tudi navdih za učenje. Ker smo vedeli, da je to naše zadnje skupno leto, se nismo skoraj nič prepirali in preživeli veliko časa skupaj.

Oktobra smo odšli v prekrasen Trilobit v šolo v naravi, kjer smo preživeli še zadnjo šolo v naravi. Imeli smo se nepozabno, saj so nam bile na voljo razne igre, čolni z vesli, skupna druženja in še veliko zanimivih stvari. Dvakrat smo odšli tudi na dolg in zanimiv pohod, zaključno tekmovanje pa nam je rahlo pokvarilo muhasto vreme, ampak nič za to. Zdi se mi, da se nam je ta šola v naravi še posebej vtisnila v spomin. Morda ravno zaradi tega, ker je bila zadnja.

Bili smo tudi precej ustvarjalni in podjetni, saj smo priredili Miklavžev sejem z lastnimi izdelki, ki smo jih prodajali. Denar smo prihranili za vaeleto in zaključni izlet.

Čez celo leto nas je spremljala pomembna odločitev – kam naprej? Ko smo odšli februarja na informativne dneve, smo bili vsi prepolni podatkov o šolah in programih, vsekakor pa je bila to odločilna poteza pri izbiri naših šol. Večina jih je takrat dokončno izbrala šolo, vendar smo vseeno s strahom izpolnili prijavnice za srednjo šolo.

Januarja in februarja smo imeli zanimive obšolske dejavnosti – plesne vaje za vaeleto. Večini razreda je bila to super popestritev tedna, polnega učenja in testov. Na plesnih vajah smo se še bolj zblížali in doživeli nepozabne trenutke. Zadnje mesece smo se pripravljali na vaeleto. Nestrpno smo sestavljali program, zgibali in rezali rože, snemali igre in poskušali najti inspiracijo za nove ideje.

Zdi se mi, da je bilo to leto najbolj pestro in zanimivo od vseh let. Vse bolj smo se zavedali, da smo že odrasli, da smo zadnje leto skupaj in da se moramo še zadnje leto potruditi. Močno bomo pogrešali drug drugega. In tudi našo šolo (nekateri malo manj, nekateri bolj).

Eva Nadlučnik, 9. a

Maj Hrovat, 5. r.

ŠOLA MED POČITNICAMI

Šola med počitnicami
zmeraj z razredi počiva.
Zmeraj je tišina in v njej
prav zelo uživa.

Zmeraj zaspana kuha
in pomiva, a vselej uživa.
Ko ji zvonec zazvoni,
zaspano dvigne ji kosti.

Takoj do zvonca odhiti
in mu eno prisoli.
Hitro v razred zdrvi
in se matematike učiti hiti.

Ko mine šestnajst dni,
k malici odhiti.
Zelo lačna išče mizo,
saj se ji jesti res mudi.

Ko pomalica,
svoja vrata za učence odpre.
Vsa vesela obstoji
in z učenci učiti se hiti.

Rebeka Robnik, 6. r.

Lana Turk, 5. r.

POČITNICE

Zazvonil bo zvonec
in šolskega leta bo konec.
Vsi učenci smo veseli,
tako še nikoli nismo noreli.

Celo leto smo se učili,
da priznanja bi dobili,
in ocene so le učenost,
ki življenja je modrost.

Uživali bomo v počitniških dneh
na morju, v hribih in doma,
da jeseni bo zopet naš smeh
zaživel v šolskih klopeh.

Filip Gerdina, 3. r.

Žan Nadvežnik, 5. r.

NOVICE REČICE – glasilo in poročilo
OSNOVNE ŠOLE REČICA OB SAVINJI

Letnik X, številka 13, junij 2011, šolsko leto 2010/2011

Uredniški odbor: Polonca Kolenc Ozimic, Mihela Lekše, Fortunata Skončnik

Oblikovanje: Mihela Lekše

Naslovnica: Klara Mikek, 3. r.

Za poročilo odgovarja Peter Podgoršek

Priprava in tisk: NTD, d. o. o.

Naklada: 200 izvodov

Izdala in založila: JVIZ Mozirje, OE Osnovna šola Rečica ob Savinji

